

veritatē loquor et mājuetudinē et
iusticiā: nec erit difficile iā cūlibz nos
trū sūlia ēp̄ne p̄ semetipm̄ ī orto tā
dēliciosi sponsi. Habiūdat z sūp̄ ha
būdat talibz. Cūis illa emūt̄. Et
pe r̄e v̄tutes tot lilia. Cūis finis
virtutū apud dñm virtutū. Et si
plenitudo v̄tutū ī crīdo: et lilioz.
Et fortassis proptea sese liliū appelle
lauit q̄ totus versatur ī lilybz: et
ota q̄ ip̄i s̄t̄ lilia s̄t̄: cōceptio. oīq.
quisatio. eloquia. miracula. sacra mēta
passio mōris. resurrectio. ascēsio. Et
hōz nō cādidūt̄: et nō suauissime
redolens. Tanta deniq̄ ī concepti
one refūlit̄ sūḡni liliū claritas de
sup̄uenientis habudātia sp̄us: ut ne
ip̄a quidē virgo sc̄a sustinuerit. si
nō sibi obūbrati foret a v̄tute altis
simi. Porro oītū cāandidauit̄ t̄corrup
ta v̄gmitas m̄ris: cōfusione. mōre
tia v̄te. eloquia v̄ltas. miracula
puritas cordis: sacra mēta pietas
archanū passionē pacēdi volūtas:
mōrē libtas nō morēdi. r̄surrecti
onē mēm̄ fortitudo: cōfessiōne exhibi
tio p̄missioz. Et nā bonus fidei oīr
ī hys sigilis. m̄ra quidē q̄ candore nō
vidimus t̄pa et v̄st̄a ēp̄les: et bā
q̄ nō viderat z credidebat. ps̄ mea ī
hys: oīr v̄te q̄ protēgit̄ ex ip̄is.
Hys t̄fūsis naribz m̄ris apto quo dā
fidei t̄trumento. et quidē copiosus p̄
ultimudine lilioz sāne z exiliū leitat:
et pācē desideriū assidue t̄monat z v̄s
teribz meis. Cūis lilia et alia q̄
dalit̄ sponsi: s̄i nō copia. Om̄es enī
ad mēsūrā sp̄m̄ acceperit̄; ad mēsu
rā v̄tutes z dona soluſ̄ nō h̄t̄ mo
dū: q̄ h̄t̄ totū. Aliud ē liliū h̄t̄: ali
ud nō nisi lilia h̄t̄. Quē dabis m̄ de
filis captiuitatis adeo mōrētē z sūm̄?
q̄ totā trā sūta floribz occupare po
tuerit. z istiusmodi floribz. Et itaq
nō ē q̄ tria p̄t̄ v̄l̄ quatuor lilia t̄tēre
t̄tra sua. Tāta dēsitate spinazēt̄ tribu
loz: q̄ s̄t̄ ḡmina t̄tērata maledictiois
antique. Necit v̄d̄ q̄ paup̄ sū bene

agitur. si v̄m̄ ab hac pessila segete
t̄gstatū videlicet atq̄ v̄ctor. tanillā
terre mee v̄dītē extarpando z ceto
ledo sufficiā. vñ si vñ salte liliū p̄ro
ducē possi: si forte p̄es me pasū t̄
terdū dignetur hys qui pasūt̄ s̄t̄ li
lia. At p̄ax d̄xi vñ: de penuria
cordis mei os meu locutū ē. Vñ
p̄is̄ locut̄ s̄t̄ nō sufficit. Duo ad mi
nō nūt̄ s̄t̄. Dico ad cotinētā z mōre
tā: quaz vna sū altea nec saluabit.
frustra siq̄d̄ ad vna q̄libi h̄z imit
tabo sp̄sū: q̄ nō ad liliū pasūt̄ s̄t̄ li
lia phibet. Dabo p̄m̄ opam h̄t̄ lilia
ne de singulātate causetur liliū. q̄ nō
nisi s̄t̄ lilia pasūt̄ phibent̄: et sic de
clinet ī mā a seruo suo. Pono itaq
p̄mo oīm̄ mōrētā: et si huic mōrētā
cotinētā qui uēo diutē me putabo ī
possessione lilioz. Rex at sū: si terrā
hys cōluge potero pacēta. Et quidē
p̄nt̄ sufficit ille? s̄i q̄ deficit p̄nt̄ ī repta
tionibz. siquidē reptaō ē vita hōis s̄t̄
tertā. op̄ḡ profecto pacēta ē: q̄ v̄trūs̄
sit q̄ tutrix q̄dā z custos. Puto si veit
amator ille lilioz z ita t̄uenit: q̄ nō de
dignabitur apud nos iā pasūt̄: et apud
nos facē pascha? vbi illi z multa suau
tas z duabz: et magna erit seculis p̄
tertā. Ver quo pacto dicat̄ pasūt̄ q̄ p̄s
at oīa: postea videbitur. Nūc v̄d̄ appa
ret sp̄sū nō mō appare s̄t̄ lilia. s̄i mōrē
ōno ex lilia posse aliquā t̄uenire? cu de
qd̄ de eo ē z ip̄e sit liliū sp̄sūs etē
hesus cr̄stus dñs m̄: q̄ ē sūp̄ oīa deus
bādīctus ī secula. Amen. **I**lii

Fuis p̄cedētis sermonis
principiū huius. Et argo
liliū sp̄sūs. sed nō liliū
z sp̄nas: quī nō h̄t̄ sp̄
nas q̄ p̄t̄m̄ nō fecit. Deniq̄ sp̄sūm̄
protestatus z liliū z sp̄nas: quī si dix
erit vel ip̄a q̄ sp̄na nō h̄t̄ se p̄spām̄ se
ducit: z veritas t̄ ea nō ē. se v̄d̄ flore q̄d̄
z liliū professiō ē: nō m̄ s̄t̄ sp̄nas. Ira
gis at ego t̄quit flos canipi et liliū cō
uallū: et nō ē sp̄nārā mētō: q̄ solq
sit hōm̄ q̄ opus nō habeat dīc̄t̄ cōfīs̄t̄
Terup̄na mēta dñs q̄figitur sp̄na. Ergo
abs̄ liliū m̄q̄ ē: q̄ abs̄ v̄tutes s̄p̄ est

144

¶ totus et sp̄ candidus ē. speciosus for
ma p̄ filis hominum. Tu ergo qui her au
dis ut legis. nra h̄c lilia penes te i
si vis h̄c h̄c habitatore lilioz ī te.
Opus tuū studit tuū desideriū tuū.
lilia ē protestat moralis quidā r̄q ip
sax candor atq̄ odor. H̄c et mores colo
res suos: h̄c et odores. Neq̄ est sp̄ i
p̄tib⁹ idq̄m ē color et odor: nō magis
q̄ t̄ corib⁹. Ergo de colore costit̄ co
sideratur: de odore fama. Et cetera sensus
odore meū et terra ista ait iacob: hauc
dubium quā ad filios suos. dicebat at de
opinione. Porro color oīi tuo dat cor
dis itēo: et iudicium costit̄. Rigor sūt
vicia: v̄tus candida ē. H̄c h̄c atq̄
illa. q̄st̄a cōsulta distin̄t. H̄c sita
dīs de omlo neq̄ lucido q̄ t̄ candidū
et niḡz certos fixit limites: et diuisit
lucē a tenebris. Qd ergo de corde p̄mo
et q̄st̄a egreditur bona: timidū et et
virtus. Si atq̄ bona fama secura fuit
et liliū ē: quippe cuī nec candor lily de
sit et odor nec. Porro virtus. et si nō
q̄st̄a maior: pulchrior tū illustrioz
efficiunt. Qd et si t̄ costit̄ nevis fuit:
nec qd ex ea prodierit carebit nemo.
Ita si radix et vicio: et ramus. At p̄ hoc
q̄ illud sit. q̄ radix viciata nō absq̄
traduce vici. ex se producta. vbi gra.
sermo actio oratio et si fama applande
videatur: nō ē q̄ debeat liliū dici: q̄ et
si odor omne videtur s̄ nō color. Quo
pacto est liliū tū sp̄uritatis nemo. Nec
sane fama quib⁹ vediāe virtuti: q̄
ē viciū ouicerit. Et quidē vir
to costit̄ candore costit̄ vibi seq̄ nō po
tent odor fame: ceterz odor fame nē ex
tusare sufficiet viciū q̄st̄ decoloris. P
udebit tū sp̄. q̄ sit h̄c t̄ se est homo
virtutis bona nō tū corā deo sed etiā
corā hoib⁹: vt vē sit liliū. Ned t̄ enā
candor alē dulgeāia dei: ipso dicere p
pheta. Si sunt p̄ca viciū vt rottū
quasi nix dealbabuntur: et si sunt ru
bea q̄ vermiculus velut lana alba erit.
Et ē candor q̄ que sibi iduit is qui
misericordia hylatitate. Etenim si misericordia

illū que p̄pheta describit iocundū hominem
qui misereāt et comodat: nōne is tibi vide
bitur de ip̄a aūm̄ iocunditate dedisse cando
re qdā pietatis vultu p̄t et oīi suo. Si
tut ē regiōne si ex tristitia et velut ne
cessitate quis tribuat: nō iocundū plane
sed tērū p̄fert manū et fronte colorē. Et
ideo hylatē datorē diligit deus. Rūq̄ et
triste: p̄fecto qui respectit ad abel ob a
lacritatis candore avertit faciē a cornu:
q̄ considerat facies eius. vñq̄ tristitia et
luore. Adilte qualis color tristitia seu tundis
sit: qui dei aūt aspectus. Et cetera et elegante
t̄ colorādō bñficio candor iocunditatis lau
datius vōce illa poete: sup oīa vultu atces
sere boni. Nec nō hylaris dator. sed
et q̄ tribuit et sp̄icitate diligitur a deo: et
sp̄icitas candor ē. Obamus a contrario
nā nevis duplicitas. Pax dixerit: macula
ē. Cūd duplicitas nisi dolus? Sed enim q̄
dolose egit et q̄sp̄ā dñi dei iūcta ē iustas
eius ad odū. Et ideo b̄s m̄ nō ipu
tanit dñs peccati: nec t̄ sp̄ū eius
dolus. Pulchre dñs paucis vtrāq̄ co
plexis macula. dolū tristiciāq̄: nolite
iquiens fieri sicut ypotrite tristes. Q
D̄pos̄ itaq̄ et tū sit virtus et vñq̄
aplatet sibi: et tū sit liliū. liber t̄ liliā
comorat̄: et tū sit candor delictum
candidis: et fortassis hoc ē qd dñe pasti
t̄ liliā candore et odore vñtū delectari
Et quidē pastebat oīi corporalit̄ apud ma
riā et marthā et renib⁹ et corpe t̄
liliā: illas loquor nā liliā erat nichil
omnis sp̄m̄ refocillabat deuotio et vir
tutib⁹ mulier. Qd si illa hora irrasset
p̄pha d̄ angelis seu aliis quis sp̄ualis
tū nō ignorās q̄ maiestas recubet:
nōne stupēs dignationē et familiarit
atē quā illi ē q̄sp̄et cuī puris aūmis
pudicis q̄ corporib⁹ tū tñenis et sexus
firmioris: merito testaretur. q̄ vidi il
lū nō nō comorat̄ sed et pastet̄ t̄
liliā. Ita ergo scdm̄ vñq̄ corp⁹ dico et
sp̄ū: pasti t̄ liliā sp̄ous iūetus ē.
Puto at q̄ et ip̄e vñissi pastet̄ s̄ t̄ sp̄ū
Hoc ip̄o q̄ pastebat. quo pastebat.
Cūd t̄q̄ sortabat tñmiditatē feminaz
iocundabat huiūtate iñguabat deuo
tione. Qd si vidisti q̄ pasti illi pas

cere sit: vide et nūc ne forte egiso
pastē sit pāsa. Dñe q̄ pastis a mīcē me
tute mea: aut sc̄s p̄iarcha iacob. Ho
nus p̄falias q̄ suor̄ domesticor̄ amā
gerit. maxie t̄ dieb̄ malis: et alat
eos t̄ fame abas illos pane vite et t̄
tellectus: et sic nutries ad vitā ethā
At pastis ita puto nichilominis pastis
ip̄e: et quidē esas quib̄ libet vestis
profectib̄ mīcē. Et mī gaudū dñi
fortitudo mīcē. Ita ergo t̄ cū pastis pas
tit. et cū pastis pastis: s̄it nos suo
gaudio sp̄lali res̄ias: et de mō eq̄ spi
rituali profici gaudes. Lib̄ ei⁹ p̄mī
mea: ab⁹ ei⁹ sal⁹ mea: ab⁹ eius ego
ip̄e. An nō cīnēm tāḡ pāne māducāt
Ego q̄ dñi q̄ p̄tōr̄ s̄it mīcē s̄it: vt mā
ducer ab eo. Grandis cū arguor̄ deglu
tior̄ cū t̄mutor̄: decouor̄ t̄mutor̄
cū t̄mutor̄: digeror̄ cū t̄mutor̄. vnior̄
cū t̄mutor̄. Nolite mirari hoc: et
māducāt nos t̄ māducāt a nobis
quo illi artis astrigamus. Non sane
alias p̄fē vīmī illi. Et mī si mādu
to t̄ nō māducor̄: videbit̄ t̄ me ille
esse. sed nō dñi ego t̄ illo. Qd̄ si mādu
tor̄ quidē t̄ nō māducor̄: me t̄ se h̄re ille
s̄i nō eā t̄ me et videbit̄. Nec erit p̄
fēta vīmī t̄ unoquouis hor̄. Sed enī
qui māducet me et habeat me t̄ se t̄
a me vīssi māducet. vt sit t̄ me: q̄mī
t̄egra firmaq̄ gñecio. cū ego Teo et
ip̄e t̄ me erit. **O**vis enī p̄ sile oīdā
qd̄ dicit̄. Attolle oīlos nāt̄ t̄ quadā
sblimiorē quidē rex cōuenientia: silem
t̄ h̄mī. Si ip̄e sposus t̄ p̄t̄ uā eēt
vt nō t̄ ip̄e t̄ ip̄o p̄t̄ pater. aut ita
pater t̄ ip̄o eēt vt nō esset ip̄e t̄ p̄t̄
: audeo dic̄ et ip̄o aīa p̄fām vīmī
remanēt: si t̄ iā iā vīmī eēt. **N**ec
vō t̄i t̄ ip̄e t̄ p̄t̄ t̄ p̄t̄ s̄it nō
eēt quo claudicet vīmī: s̄i vē t̄ rotū
de vīmī s̄i ip̄e t̄ p̄t̄. Si go aīa cui ad
herē dñi bonū ē. nō aī se existimet
ip̄i p̄fecte vīmī. n̄i t̄i t̄ illū t̄ se t̄ se
t̄ illo mandē p̄senserit: nō q̄ iā s̄it
vīmī dicit̄ cū dñi. sicut vīmī s̄i p̄t̄ et
filius: q̄mī q̄ adheret vīmī sp̄s s̄it.
Legi hoc. s̄i illud nō legi. **N**ō dñi de
me q̄ nichil s̄it: sed plane n̄ demēs s̄it

de t̄ta s̄i de celo vīsurpabit s̄ibi illā
vīgeniti vōcē ego et p̄i vīmī sum⁹.
Et t̄ mī ego licet puluis et tūnis frētus
quidē scripture autoritātē mītē illud
dic̄ verear. q̄ vīmī cū dñi sp̄s sum⁹:
si vīmī t̄i tertis fūero p̄suasus expi
mētis. dñi me adhēre adītar vīmī
illor̄ q̄ t̄ cītātē manēt ac p̄ hoc t̄ dñi
manēt et dñs t̄ eis. māducāt dñi
t̄ māducāt a dñi. **R**a de t̄li ahēstionē
puto dñm: q̄ adhēt dñi vīmī sp̄s ē.
Crud ergo: **D**icit filius ego t̄ patre
t̄ p̄t̄ t̄ me ē: t̄ vīmī sum⁹. **D**icit hō
ego t̄ dñi t̄ dñi t̄ me ē: t̄ vīmī sp̄s sum⁹.
Si mīq̄ p̄t̄ t̄ fili⁹ vt sicut t̄ lūcē ac p̄mī
vīmī mītē se māducāt: sicut dñs et
hō mītē se q̄dā t̄ se se māducātē
trahit̄ ut p̄ hoc et si nō vīmī certe
vīmī sp̄s s̄it. **A**bsit. **R**ec enī vīmī
mītē s̄ibi t̄q̄ illi: s̄i neq̄ vīa vīmī
vīmī. **D**enīq̄ t̄mūt̄ t̄ vīmī
dūsitas. p̄ vīmī t̄ vīmī: q̄mī nec p̄t̄
t̄ filio vīmī: nec homī t̄ dñi vīmī pōt̄
cōueire. **T**u si sap̄is occāsione accepta
eris sap̄iēt̄: prudēt̄ adūt̄ illiē q̄d̄
vīmī p̄ vīmīt̄ s̄be v̄l n̄ē. hic vō p̄ vī
mī eq̄ vīmīt̄: sed ideo lōge alterū
q̄d̄ t̄ s̄bas t̄ nās homīnī t̄ nēpe et
dñi sua rūq̄ et nāt̄ t̄ s̄ba ē: t̄i p̄mī
s̄iliq̄ cōst̄ penit̄ ēē vīa. **V**ides
illā nec vīmīt̄ ēē: s̄iq̄d̄ hīc signi
lari s̄iliq̄ vīmīt̄ cōpet̄. **R**a
quō vīmīt̄ vīmīt̄ cōpet̄. vīmī
vīmīt̄ vīmīt̄. substa
tūq̄ dūsitas. et t̄i vīmī sp̄s dīct̄ur
dñi et t̄ cū itā adhērēs dñi: nec p̄uidit̄
rex plūralitas vīmīt̄ hīc: quā fecit
nō q̄fūlo naturāt̄ s̄i volūtāt̄ q̄fūlo
Propt̄ hāc quoq̄ mītā cordā vīmī t̄ mīt̄
te ac aīe dñi vīa: sicut s̄p̄t̄ ēē
tūdīs cōcedēt̄ erit cor vīmī et aīa vīa
et her̄ go vīmīt̄. **O**ler̄ q̄ ad illā
q̄ nō vīmīt̄ cōstat̄: sed extat vīmīt̄
Ro plane q̄dā t̄mūt̄ illā t̄tar hīc
mītē māducātē facit: q̄d̄ nec fit. **E**t
enī. **S**ed nec naturāt̄ seu cēnīt̄ vō
lūtāt̄ vē cōst̄. cōstitut̄ ēā: q̄d̄ cōmīt̄
vē vt q̄fūlo v̄l t̄s̄p̄t̄ cōpos̄t̄ v̄l t̄lē
q̄d̄ vīmī nō ē. **E**t aut̄ p̄t̄ s̄iliq̄ natū
mī cētātē volūtāt̄ nō nō vīa: s̄i vīmī

Hoc nepe ē illis ē qđ naturā ē: hoc
velle qđ ē vō naturā ē. **Rō** ē vñq qđ
vñmis qua vñt pī et filius dicitur
fieri de naturis vel cēntis vel volūta
tibus: qđ nō sī. **Rō** ē qđ dicitur vel si
eri: quia ē. Mer em̄ facticiā sī natuā
h̄t ē se pī et filius nō solū rēfabilis
sī et rōphētib⁹ nō sī ip̄o capabili
les pī et capaces: sed sāne ita capabili
les ut nō parnib⁹: ita capaces ut nō
grāpes. **Rā** et ī yno em̄ tam̄: ī pie
tōt filius et totū ī verbo. pī. Et pat̄
ī filio: ī quo sibi sī bñ dplacut. Et ē
filia ī patre: a quo ut mīq nō natuā
hō ī do et deus ī homīlē ē: dicere io
hāne: qđ q̄ manet ī caritate ī deo manet
et deus ī eo. Sed hō qđ ab etiō ī deo
tāq ab etiō dilect⁹: qui tñ ex ill⁹ sit ī
dilect⁹: qđ dilexit et glificauit nos ī dilect⁹
filio suo an mīdi q̄stitutionē. Deus
vō ī hōtē ex quo dilect⁹ ab hōtē: et si
im ī hō quidē ī deo ē. et qđ ī homīne
deus nō ē: deus aut̄ ī homīne nō ē: qui
nō sit ī deo. Manē em̄ ī dilect⁹ nō pī:
et si forsē ad tēpus diligat nō dilect⁹.
Potest aut̄ nō dñm diligē etā dilectus
Alioquin quō stabit qm̄ ip̄e prior diler
it nos? Porro cū iā diligit qđ dilige
batur: homo ī deo et deus ī hōtē ē.
Cū at mīq diligit mīq ī dilect⁹: ac
q̄ hoc nec ip̄e ī deo nec deus ī eo. **H**
dñm sī ad dñndā dñnam ī illā q̄nēcione
qua pī et filii vñt pī: et illā q̄ aīa adhe
rēs deo vñmis sp̄ns ē: ne forte cū legit̄
de homīne manete ī caritate. qđ ī deo
manet et deus ī eo: et ut̄ de filio: quia
nichil om̄ing ī pī sit. et pī ī ip̄o: par
puter⁹ adoptati p̄rogatua et vñci.
His ergo ita absolutis rāurredu nob̄
ad illū q̄ pascat̄ ī lilia: quia in excursō
hic factus ē vñp̄ huc: virtūnā nō onose
nos mīditabit̄. Et iā quidē loci ipsius
duos stellæ posuerā: sū qđ virtutib⁹
pastinir candidator⁹: q̄ virtus et candor
ē: sū qđ patres recipit ad pñiam ī cor
p̄e suo qđ ē etā: pro quib⁹ sibi ī corpo
rādis seip̄m fecit pñam q̄ pñam nō fe
ce: ut destrueretur corp⁹ pñam: cui a
qđ rōplātati suere peccates: cēntis
mīstria ī ip̄o mīstificati grācis. **T**

Adhuc appono terciā sīmān q̄ occurrit
: et satis fore reor nō mō p̄ loci expla
natione sed p̄ fine sermonis. Sermo
dei veritas ē: et tpc sposus. Nostis hoc
audire tetē. **Y**ū tñ auditur et nūme o
beditur illi: vagans tērē et iēnum quod
āmō rīmanet oīo t̄tis et q̄rūlis. qđ pro
latus tuacū sit. Si at̄ obediū fierit:
nōne ē vñl̄ videbitur et quādā extēnuisse
corpulētā. qđ vñb̄ op̄a accessit: ut po
te resēctū quib⁹dā fructib⁹ obie fru
gib⁹ iusticie: **I**n ē qđ Tapocalipi loquit̄
Ecce sto ad ostiū et pulso. Si quis audie
rit vocē meā et ap̄ueit iāmā: tērō
bo ad illū et tēnabo cū eo. Et ip̄e meā
Videtur approbari hic sēsus apud pro
phetā sīta dñi. vñb̄ dīat: qđ vñl̄ fuit
nō rīueret̄ ad cū vanū: sī p̄spē
bit̄ et faciet ad qđ mī sit illud. nō rīue
tqđ ad me vacū vō iēnum: sed qđ p̄f
pe ī oīb⁹ agēs saturabit̄ et bonis acti
bus. qđ ī dilectō atque est illi. Deni
qđ vñl̄ loquēti sermo t̄pletus tēt̄ dīat̄
: cū fuit mācipati effectu: qđ videlic̄
tā dñi tanis et mācer ac famelica fit.
donet op̄e t̄pleatur. **D**ed audi ip̄m
quo se dīat abo ali. M̄eus t̄quit abo
ē: ut sāna voluntātē patris mei. Ver
bū verbi ē: apte dñcātis ē sīmān abū
sām bonis. si tñ tēnēt illud ī lilia
hoc ē ī virtutēs. Alioquin si cē r̄p̄it
et si boneis qđ ī se ē videbit̄ abo: nō
tagit illū h̄is q̄ pascat̄ ī lilia. Verbi
causa. **Rō** recipit elām de manu rap
tors seu fenerator⁹: sed dñnet de ip̄o
trite quidē: q̄ cū facit elām facit tuba
cani an cū se ut glificet̄ ab oīb⁹ hōib⁹.
Si neq̄ illis orationē dñquo mō exau
dīet: qui amat orare ī angulis platear⁹
vt ab hōib⁹ videbit̄. Stepe oratio per
tator⁹ exercitabilis erit. frūstra quoq̄
offert mīna sūmā an altare: qui cōsū
ē sibi qđ sūmā h̄z aīq̄ adūlū se. De
niq̄ nō r̄spēgit ad tāmī mīnēra: qđ
nō recte abularet cū frē suo. Teste
sta xp̄heia. etā abhoriat̄ sabbā. et
neconīias et sacrificia mīdeor̄: ita vt
māfesta protestet̄ odisse ea cāmī sua
et dicebat. **G**ū uenitis an r̄spectū me

u q̄s quesuit ea de mamb⁹ vris?
Credo no redolebat lilia manus ille:
et prop̄t̄a respuebat manus ex ill⁹
ſ p̄sa it lilia cōsueuit. et no it spi-
nas. Cuid in spinosas h̄ebat manus
quib⁹ aiebat? manus vre sanguine
plene st? Et manus esau pilose e-
rat spinosis fileo: ideoq; no se admis-
se ut n̄istraret sancto. **D**eor ne
et nos te nos aquí ſe ſint. quorū no
accepit munēa ſpons⁹: eo q; no redol-
eant lilia. **E**ccl⁹ ſi t die reuini me
i tueriatur volūtas mea. no tale
reuiniū elegit ſpons⁹: nec ſapit
illi reuiniū meū: qn̄ no liliū obieſ
viciū volūtatis me ſapit. Ego no ſo-
lit de reuino. ſed de ſilencio. de vigilijs
de orōe de lōcō. de ope manū postre-
mo de oī obſeruātia mōchi vbi tueri
volūtas ſua t ea z no obia nigrī ſui:
id p̄m ſeo. **S**alme priorsus obſer-
uātias illas. et ſi bonas t ſe t̄ lilia id est te ſtutes censueri depu-
tandas. Sed audiāt a p̄ha q̄ euſimō
di t. **N**uquid tale ē obſequiū qd ele-
gi dñs? Et addit t die bonorū
tuorū tueriatur volūtates tue. Gran-
de malū qualū p̄pria volūtas: qua fit
ut tibi bona tua bona no ſint. Opor-
tet p̄m extra lilia ſiant q̄ huiusmodi
ſt: q nichil oīno qd p̄ha t̄gnati ſit
volūtate gustabit is qui paſticiū ſer-
lilia. **H**apīa ē vbiq; attigens p̄ mi-
dia ſua: et nil t̄gnati t ea tuerit.
Ita ergo t̄ lilia paſti amat ſpons⁹:
id ē apud mūda z nitida corda. Sed
quoniam. **D**onet aspiret dies: et t̄di-
natur vmbre. **O**mibroſh locuſ ſe et co-
densuſ: no tremuſ ſiluſ h̄at pſudi ſa-
cramenſ. miſi clara luce diei. Ita enī diſ-
putate me lōgias t̄lunata ē dies:
dit tuu ſrahim̄ ab hys liliis. **T**er ſu-
verius prolixitate: cui ſaſtū omne
detrahit odor flor⁹. **P**rodicū quid reſta-
re videtur. de p̄ha caplo: ad iſtud mo-
dū receditū nimis: ſicut et cetera v-
niuſa carniuſis humis. Sed q̄ ruelat
miſeria aderit ut cōſid̄ cū pulsare ce-
pm̄: et no claudet ora loquētan de ſe

ciu familiare magis ē rſerie clausa
ſponsus ecce ihesus crifus dñs m̄: qui
ē ſup oīa deus bādictus i ſolia Amen.

Dilectus meus m̄ ſt et ego
illi q̄ paſtatur t̄ lilia: d̄
net aspiret dies et t̄di-
natur vmbre. **F**rouſſia
tū capli huīg tractada ē p̄s: et dubito
t ipo trouu curia potiſſimū et magna
duar p̄cedenū. **T**ra poſſū idem vbi
q̄ ſuē ē dicāt dilic̄ meus m̄ et ego
illi donet aspiret dies et t̄clinetur vmbre
t̄p̄ſoſto m̄ q̄ paſtatur t̄ lilia". ſuē
pro ſerie t̄rē q̄ paſtatur t̄ lilia. donet as-
piret dies et t̄clinetur vmbre: no ſo-
meniter oīnius assignas. **N**ot ſane
refert q̄ donet ſi p̄mo ſuēr̄is idem
ui oportet t̄elligas: ſi medio exdu-
ſuē ſenicias n̄cē ē. **E**ſto nepe q̄ desi-
nat ſpons⁹ paſti tā t̄ lilia vbi aspi-
rauerit dies: n̄q ſilb et t̄ſſabili ſpo-
ſe t̄tendē: aut ip̄a illi: **A**bſit. **M**eter
nū pſenerabūt ſibi: niſi q̄ tūc ſeling
tū vehemētus: tūc vehemētū tū ex-
pediatus. **S**it hoc ergo tale donet:
quale ē illud apud matheū. vbi nar-
rat no cognouiffe maria iοſeph do-
net pepit filiū ſuē p̄mogenitū. **R**ō
enī post cognouit. vel certe quale
illud t̄ psalmo. **O**culi m̄i ad dñm
dñm urū: donet miſereat. **R**ō enī au-
tentia: en̄ regit miſeri. **V**l q̄ ſe ut illud
dñm ad aplōs. **E**t ego enī vobisai ſu-
vīſ ad oīumationē ſch. **R**ō enī post
no erit tū illis. **V**er hoc ita: ſi donet
referas ad dilic̄ meus m̄ et ego illi.
Simant ad q̄ paſtatur t̄ lilia rſp̄te ma-
nis: erit alio ſeu acapledū. Porro
operi ſuē ſeſſetur: quod tūc dilic̄ paſ-
ti definiat. tūc aspirauerit dies. **E**ccl⁹
ſi dies resurrectionis is ē: quid in uito
magis paſti ibi t̄ lilia inuenit: vbi
hoꝝ maior admodū copia erit. **E**t
pro optāda quide t̄rē t̄ſſequētia hec
dña ſint. **T**uē it adiſte metū toto
licet h̄ec liliis fulgentib⁹ regio ſpōſo
q̄ medio exiſtēt et deliciant: no in
ē qd dñeſt. et paſtū ſe id quide quod

ante consuecerat. Vbi namq; ita potiores
quos sibi corporeret Christus māsos mortos
bos q; quasi quibusdā detrah discipline
austerioris afflictione sc; carnis et cor-
dis contritione. Sed neq; abū exiget
verbū sibi ita sponsū ex aliquib; factū
sc; opib; obie: vbi dē negotiū oīū
solo q; iūtū et affū r̄s erit. Et quidē
ib; eius ut faciat voluntate p̄tū sui
sed hic nō ibi. Quid enī hic faciat?
factā et p̄fectā tūc cōstat. Deniq; pro-
bare nūc ita e oīb; sanctis: q; sic volu-
tas dei bona et bñplates et p̄fecta.
Et certe post p̄fectū faciēdū sup ē ni-
thil. fūm de cetero restat nō fieri?
expiri nō op̄ari: ea vīne nō exētē ea
Semper ipsa ē quā trāfissima p̄te doc-
ti quidē a dñō. sicut i celo ita et i tū-
p̄ta postulam: quo eius ita delēt
fr̄s. actus nō fatiget. H̄d erit itaq;
spōso vbo tūc op̄is abus: q; cesset ne-
cessē ē dē op̄is vbi plenū ab vniuersis
p̄cipitur sapia. H̄d q; minorat̄ actu
p̄cipiunt ea. **T** Sed videam nūc si
quod dicim̄ possit et fm illa sūtam
qua pasti te lilia candidati vtrū
oblectari qdā cōpetant̄. H̄d et nos
ipsa it cetera nō p̄terim̄. Dicim̄
ne aut nō fore? aut spōsu mīme
sapē virtutes. Et quidē sentire
alcedinū demētē. Sed vide ne for-
te alias illis delētē: nā cōstat delē-
ri sed forsū potu magis quā pastu
Sane i tēpōre et corpore isto illa
virtus mā ita ad p̄p̄ defecata est:
nulla ita suauis et mera ut sit spō-
so abilis ad potadū. Sed qui vult
omnes hoīes saluos fieri dissilat
mīla: et quā nō p̄t̄ potest potadū
teri suavitate glutire. curat ex ea
v̄l quip̄ia elīcē sapidū: quasi arte
quadā et quodā labore mācedi. Erat
nī erit virtus colabilis nec p̄metur
dente. nec fatigabitur a mācedē: v̄l
potū nō fatigabit mācedē: q; bibet
absq; op̄a delectabit. Itaq; vñq; potū
nō q̄ta. Deniq; h̄s spondēt̄ i euā
gelo. q; nō bibā de hoc genūmine

vitis t̄quit: nisi bibā illud nouū vobis
nī i regno patris mei. Et de vbo nulla
mēcio ē. Sed apud p̄phetā quā legit:
temq; potēs capulat̄ a vīno: de vbo
at nichil ibi penit̄ tūcēt̄. Spōsa q; p̄
cōstīta mīsteriū hūus. nī dīlū pasti de
līlia p̄cipisset et p̄hibiūt̄: cōstitut̄
terūmū quo ad id dignaretur? vīno
cōstitut̄ agnouit et p̄hibiūt̄ dīces: do
nec aspireret dies et tēlinetur vībre. Sa-
ebat enī est virtutib; p̄ hoc potadū.
potis q; p̄asēdū. Cōmūlē videtur et q̄sue-
tudo: q; post abū sumi potis de more
solet. Ergo q; hic māducat illic bibet?
eo tūc suauis quo securi glutat: et ea
ipsa q; strūpolosius mō et quodāmō labo-
rīs quā mācedō liquat. **T**unc iā
nēdam cōsiderare de die illo i vībris
illis: q; ille q; iste: ille q; rōe aspirat̄. hec
t̄ q; p̄tē habeat tēlinari. Sūgnat̄ oīo
dīlū. donec aspireret dies: vīno s̄gūlāt̄er.
soloq; hoc loco n̄ fallor dīcē dia aspirat̄
reperies. Aūre nēpe nō ipsa spirare di-
ctūt̄. Spirat̄ h̄o spirat̄ atalia cetera:
quib; tēsūnt̄ reciprocatus aer vīta
tēlinuat̄. Et q; hoc n̄ vētū? Spirat̄ et
spītus sc̄b: et iñ spītis. Oīo pāto ergo
dīcē spirat̄: q; nec uēt̄ nec spītus nec al-
mal ē. Cūnīf nec spirat̄ quidē. sed siḡ q;
nāt̄ sonat̄ aspirans dictū sit. **T**er mi-
nus p̄solut̄ dictū: et tēlinetur vībre
Deniq; ad exortū hūus corporei visiblē
q; lūs. vībre nō tēlinatur: s̄ annul-
latur. Extra p̄m̄ corpora querēde hec r̄s.
Et siquidē spirat̄ tēmērīmō dīcē et vī-
bris: tūc̄ forsū et tēlinatio hāz̄. et illis
aspiratio facilis elūcēbit. **T** Cū illū
dīcē de quo ap̄hē dīat̄. melior ē dīes vī-
ta atēns tuis sup̄ milia. corporeū opinat̄
tur: nestio q; ita nō corporeū opinet̄ur
Et q; i mala significatiō dīes. cui ma-
ledicē ap̄hē: absit aut̄ ut ex hīs visibili-
b; quos fecit dīs. Itaq; spirat̄ ē. Ita
vībra quis ambigat̄ spirat̄. qua na-
tūre obūrat̄ ē cōcipiēt̄. et nē cā q; t̄
p̄pheta sic memoratur. spītus an̄ facit̄
nostrā trāstus dīs sub vībra eius vi-
uenīt̄ ḡtēs. Ego nī vībraq; nōt̄
hor loco magis arbitrii designatas cō-

trarias p̄tates? q̄ nō mō vmbre vel
tenebre sed et p̄tipes tenebrae ab a-
plo phibētur: sīq̄ thentes illis ex ge-
nere m̄y. filios utiq̄ noctis et nō lu-
nis neq̄ diei. H̄ec siquidē vmbre nō pla-
ne cū aspiraret dies i nichil reuertet.
sicut a fane h̄o corporee lucis vmbras cor-
poreas nō disparet tū sed et penitus depi-
re videm⁹. Itaq̄ erit: minime quidē ex
tremis nichilo: miseri⁹ tu⁹. Erit: sed et
tēlinat̄ et subdite. Deniq̄ tēlinabit se
inquit et cadet. haut dubiu⁹ q̄m p̄tipes
vmbrae: cū dñatus fuit pauper⁹. Ergo
natura nō delect⁹: sed potēcia strahet.
Nō p̄bit sba: sed tāsib⁹ hora et p̄tis
tenebrae. Collatum ne videant glam
dei: nō annulat⁹ ut sp̄ vrat⁹. Cuid
ni tēlinabit⁹ vmbre. cū deponer⁹ po-
tētes de sede: ponētur q̄ stabell⁹ pedū.
Erd vng oportet fieri n̄a. Rouissia
hora ē. Nox p̄cessit dies: appropinquauit
Aspirabit dies: et expirabit nox. Nox
dyabol⁹ e nox a gel⁹ satiane: et si se
tāsfigueret i angelū lucis. Nox e anti-
christus: que dñs ihesu⁹ itinacit sp̄ oris
sui: et destruet illustracione adiect⁹
sui. **N**ō dñs dies. Dies plane il-
lustras et spiras: qui sp̄ oris sui fugit
vmbras et laruas destruet illustracione
adiect⁹ sui. Aut si magis placet sp̄ illi.
verbū tēlinacionis atq̄ nichil⁹ aliud
tēlinari q̄ admichilari ēē putad⁹: ne
hiuc quoq̄ desum⁹ sensu⁹. Dicimus vni-
bras figuras et enigmata scripturar⁹:
ner nō et sophistica locutiones cuius-
laciones q̄ vboz et sp̄licita argumētoz:
que ola vitatis iteri lumē obit⁹brant.
Ex pte eū cognoscim⁹: et ex pte p̄he-
tam⁹. Ver⁹ aspirate vmbre die tē-
linabit⁹ vmbre: q̄ occupate ola lūs
plentudine. nulla p̄s supēe poteret
nebrae. Deniq̄ cū venierit qđ p̄fim⁹ et:
tūt̄ enatiabunt⁹ qđ ex pte ē. Hattenu⁹
de hys sufficē poterit: si spiras dies
illa et nō aspiras dñm fuisset. **N**ōc
vō pro tātillo licet addicāmeto adhuc
qđ addidit⁹ existim⁹: nimis pro uesti-
ganda h̄o dūsitas rōe. Ego em⁹ ut ver⁹
fatear: iā olt m̄ p̄suasi. i sati p̄ciosiq̄
eloqu⁹ textu⁹ ne modicā vacue p̄ticula.

Solem⁹ at̄ hac voce vti. cū vehenē
aq̄ desideram⁹: vt verbi gracia cū di-
cim⁹ ille ad illū honore v̄l ad illā dig-
nitatē aspirat. Designatur itaq̄ hoc
vbi⁹ mūra affutia affluēcia vehenē
tiaq̄ sp̄us die illo. cū nō solū corda
sed et corpora suo quidē i grā sp̄uālia
erit: et qui digni tūmentur tebria-
būt ab vberitate. **D**om⁹ dñi: et tor-
rēte volūtatis tue volūptatis illius
potabili⁹. **V**el al⁹. **N**ā sanctis angel⁹
dies sanctificatus illuxit: spiras illis
iugi impetu p̄petis meatus. melliflua
sempitēne dūlitatis arthana. Deniq̄
flūs ip̄etus lenitatis citatē dei: sed ci-
nitatē cū dicitur. sicut letatū om̄i
habitato⁹ t̄ te. Cū at̄ et nob̄ q̄ terra i
habitaci⁹ spirare adiecerit: erit nō
mō spiras sed aspiras: q̄ dilatato⁹ si
nu adiūtat ⁹ nos. **V**el ut paulo
altiq̄ r̄petam⁹ et disserram⁹ lacu⁹. plas-
mato hōle de limo terre. plasmator
vt ver⁹ narrat historia spirant⁹ t̄ fa-
cie eius spiraculū vite: fact⁹ p̄ inde
illi dies spiras. Et ecce tūda nox cal-
lide ipegit t̄ die hanc: luce vnḡ silati.
Nā dñi quasi splēdid⁹ lumē sūe pollue-
tire. topinatas noue luci offidit p̄mū
cōsilij tenebras: et p̄mordijs origis mē-
tērum daphnose p̄uariacōis tē-
caligine. Ve ve nestierūt neq̄ tēllor
erit i tenebris abulat nestientes: po-
nēt tenebras luce et luce tenebras.
Deniq̄ comedit de ligno mulier qđ sibi
dederat serp̄es. vētiorat deus: dedidit
viro suo: et repit illis quasi de nouo
diest̄. **N**ā illoro⁹ apti se oculi i abo⁹:
et factus ē dies cōspirab⁹. spirare ex-
tundes: et s̄stituens expirare. Con-
spirauerūt siquidē et conuenerūt i vnu⁹
adūsus dñm et adūsu⁹ cristi ei⁹: serp̄e-
tis astuta. molieris blandices. viri
mollicies. **V**n̄ et loq̄bātur mutuo dñs
se et cristus eius: ecce adā factus ē
quasi unus ex nobis: qđ ad vniuersaq̄
tūria. lactatib⁹ se peccatorib⁹ acque
uisset. In hac die nastant vniuersi. Por-
tam⁹ deniq̄ dñs ip̄ressu⁹ nobis cauterūt

conspiracionis antiquae. eua vng
 viuere i carne nra: cui p heredi
 taria cōcupiscēta serpē nostrū sue
 videntare cōsensū. Proptei ut diei
 huius diei maledicē sancti breue op
 tales et ato veri i tenebris p sit
 contradictionis et cōtempnois dies dū
 no resset et ea, cōcupiscē ad iusus spm:
 legi p metis mēbroz cōtraria. Reb
 lione cōfangibili assidue cōtradicit.
 Itaq dies expirat factus ē. Se tūc
 enī et deinceps quis ē hō q̄ vmet: no
 videbit morte! Dirat pro ira quis.
 ego no mina pro nra pute: ne elcōs
 si prope quos oīa fuit dū fatiget
 molesta contradictionis qua captiuū du
 citur et ip̄i i legē p̄tī q̄ ē i mēbris
 ipsoz. Horēt minuz egerie p se
 ruit turpē captiuitatē: et tristē con
 temnē. Festinēt p̄tī respiracē
 a cōspiratione antiqua et tiq: qm̄ di
 es bieues hōis sūt. An sane exspirat
 nos dies respirās: p̄ nos suspirās
 obserbat. eternī caligīs genebus ex
 teribz tuolnedos. Que i quo respi
 rato ista? In eo si tripiat sp̄s vi
 tissimā adiua carnē. Huic si r̄pugnas
 respirās. Si sp̄s ita carnis mortifi
 cationis: respirasti. Castigo tāquit
 corpus meū et i seruitutē r̄digo:
 ne forte cū alioz predimuerit. ip̄e re
 p̄ba efficac̄. Vox ē respiratis: vno q̄
 iā respirerat. Vade et tu fac filiter:
 vt te respirere p̄bes: vt die demin
 spirante tibi nouēs illuxisse. Ne
 nor mortis preualebit adiuisus hūc
 die rediūs: magis at lucet i tene
 bris: i tenebre cū no cōprehēdit
 in tm̄ no reor nec vita decedēt cē
 lumē vite: vt nem̄ cōgruēt p̄ sic
 mortuo assignāda tēcam vōtē illā.
 et nor illūtatio i delictis meis. Cūnd
 i clari vdeat nube vt pon̄ fecer
 corporis euolutis. Erat sū dubio vñlīs
 Si hanc cū vñlo et cōcupiscēto
 suis crucifigis. respunsti

solus corporeis. Iter mortuos liber:
 et it reos videns. Nā q̄admodū oī oī
 oculo caligante p vniūsa egypti soli
 i medys tenebris clare videbat p̄ls
 vides dū id ē p̄ls isrl̄. dicēte scriptila
 q̄ vbiūs tēc̄ isrl̄ erat lire erat: sic
 te filios tenebraz i tra mortis caligi
 ne fulgibat iusti et vde vt videbūt
 eo vñḡ clari quo excus. . . . ti cor
 porz vmbis. Rat et h̄y h̄y qui
 ante no respinerat nec enī assent
 respiratis diei lumē et sol iustice
 no ē oītis eos: h̄j t̄q̄ ibat de tene
 bus ad tenebras densiores: vt q̄te
 nebris s̄t tenebrescant adhuc: et q̄
 vident videant magis. Vbi no t̄ne
 enter forsūtā adducetur enī sermo dū
 quē dixit. q̄ h̄tī dabitur et habū
 dabit: ei aut q̄ no h̄z et q̄d videntur
 h̄c auſetur ab eo. Ita: et adducatur
 i morte videntibz. et no videntibz demu
 tur. Quo enī h̄j minet et minet eo
 illi magis magis p vdet. donec
 et hos suscipiat suspirās nor et illos
 aspirās dies: q̄ s̄t nouissimā vñroz.
 extrema videb̄ cecitas et supina clai
 tas. Se hoc iā no q̄d dematur oīno
 vacuus. no ē q̄d dat plenis: nisi p
 h̄j nescio quid pleno aplinis se accep
 tuos p̄sumunt secundū promissionē
 ad se factā. Et promissiois quidē ver
 bu tale ē. Mēsurā plenā et cōfertā
 et coagitatā et supēffluētē dabūt
 i s̄t sūmū vñlos. An no pl̄o pleno
 quodāmō tibi ē videntur q̄d supēffluētē
 Porro audies placide plenū et ple
 nius: si te legisse memineris tēter
 nū et ultra. Ergo is cumul⁹ aspirati⁹
 erit diei: ipam q̄ adiuet ad mēsurā
 spirate plenitudis aspiratis diei co
 pias sup̄ modū i sublime pondus ḡbe
 operans: ita ut redūdet i corpora
 supēffluētē clarificatiōis adiectio.
 Har de causa enī no spirās sed aspi
 rās dicta ē p̄ addat ad spiratē. hoc

significante spū s̄t p̄ adiectā ad
p̄fōem". q̄ quos ille t̄m̄ illuat hos
ista adornat fōis: et stola gl̄e iduit
eos atq; id satis pro dāda rōt vōbuli
qd̄ ē aspirat. **E**t si vultis fīre dies
aspirat ip̄e saluator q̄ē expectamus:
qui reformatib⁹ corpus hūilitatis m̄
rōfigura ratū corpori claritatis
sue. **S**ā et sp̄irat̄ nichilo
id ip̄e est scđm opationē qua
nos sp̄irat̄ p̄mis facit t̄lūc qd̄ sp̄i
rat̄ ut sum⁹ et nos dies respirat̄
t̄ ipso. secundū q̄ d̄erior n̄ hō renoua
tur de die t̄ dī. et renouatur t̄ sp̄u
metis sue ad ymaginē eius qui se
creauit: factus p̄m̄ dies ex die et lumen
ex lūce. **C**ū igit̄ duo tuob⁹ p̄ce
dat dies. unus quidē sp̄irat̄ p̄ cor
poris vita alt̄ vō respirat̄ t̄ sanctifi
cationis grā: porro tert⁹ suscit as
pirat̄ t̄ resurrectionis gla: claret pro
fecto aliqui adpleri t̄ corpe. qd̄ p̄cess
it t̄ caput: vñq̄ magnū pietatis sa
cramēnt̄ et ap̄hete restionis qui ayt.
Vniuersit̄ nos post duos dies: t̄
die tertia suscitabit nos et viuenq̄
t̄ conspectū eius: sciens sequit̄ q̄ ut cog
nostra dñm̄. Ip̄se ē t̄ que angeli p̄
spic̄ cōcupiscent̄. sp̄osa eccl̄ ihesu
christus dñs n̄t: q̄ ē sup̄ oīa deus b̄n
dictus t̄ sc̄la. Amen. **Sermon Urm**

Reuertere filis esto dilecte
my cap̄ee h̄ynuloḡ cer
uoz. Quid? It̄ nō
renotis. Quid s̄bini t̄
t̄ breui emersit. Oblita ne aliquid.
Enā obliuta totū qd̄ nō ē ille: sequor
ipsa. Demq̄ tu sit rōis nō expers:
nō t̄ mō vt videtur rōis ē cōpos.
H̄i nec t̄ fēsu illi nullatenq̄ appar
vētādia ē: quā forte h̄t t̄ morib⁹.
Amor t̄reperat̄ facit hot. Nepe is
ē q̄ oīem t̄ se triumphas captiuas p̄ pu
dōis fēsu. cōnēmētie modū. delibe
ratiois auxiliū cōsiliū: totius mode
tie et oportunitatis neglēti quēdā

et quandā tauriā parit. **S**ā vide
nūc quō illū pene adhuc t̄pietē
ire. iā t̄m̄ redire efflagitat̄: etiā ac
lerare rogat: et quidē currē t̄star v
mūs alio fere siluaz more velocit
turrens. verbi grā cap̄ee h̄ynuli
ue teruoz. H̄ic sic̄ tenor: et her m̄de
ox portio. **E**go vō q̄admodū acce
pi a dñō t̄ profūdū sacri eloquij gre
mio sp̄m̄ m̄ strutabor et vita: et p̄
mea her q̄ t̄ cristū credo. Quid n̄ e
rit dulce et salutare epulū sp̄us
de sterili et sp̄ipida lra: t̄q̄ granit
de pallea de testa nucleo de osse me
dulla. Nichil m̄ et lre huit: que
gustata carne sapit. glutina morte
affert. Sedem̄ q̄ t̄ ea rectū ē: de sp̄u
s̄t̄ ē. Sp̄us at loquit̄ misteria teste
ap̄lo: sed isrl̄ pro uelato misterio
ip̄m̄ raisten velamē tenet. Quād:
nisi q̄ adhuc velamē posuit̄ ē sup̄
cor eius. Itaq̄ qd̄ sonat lra illiḡ est.
qd̄ signat mēn̄: ac p̄ hoc illi mīst̄ra
io mortis t̄ lra: n̄ vita t̄ sp̄u. **S**ā
sp̄us ē q̄ vniūficat: dat quippe tr̄el
lēm̄. An nō vita itellētus. Intellē
da m̄ et viua: ayt ap̄ha dñō. Intel
lect⁹ nō r̄māz ex. nō heret t̄ sup̄
tie. nō t̄tar tec̄ palpat for̄sēta?
sed p̄fida rimath̄ p̄renotissimas
solit̄ exū vitatis exuicias tota am
bitate dirige ac tolē sibi: et n̄ p̄pha
dūc̄ deo. Letabor ego sup̄ eloquatia
sicut qui tūent spolia multa. Nepe
ita r̄gnū vitatis vt patitur: et vio
lēti rapiūt illud. Vez ille senior fr̄
qui de agro ueniens formā temuit
p̄li veteris et terreni qui pro ter
rena hēdūtate dōtus diligē tritū
attrita fronte gemit anxius sub
grāui ingo legis portat̄ p̄dōd̄ diei
et estus: is t̄q̄ q̄ itellētū nō huit.
fōis stat enā nūc. nec nō vult ne
tūtūtūs quidē a p̄te trāre domū
cōmūnū semet p̄m̄ frāndās usq; adh̄

ymagis symphonie et chori et vi
 nili saginati. Misericordia remittit peccati.
 pro bono sit et quia locutus habuere
 frater tuus. Et hec dea sunt pro distinc
 tione p[ro]nis esse p[ro]nas q[ui] synagoge. quo
 et certas huius ex illis prudencia ma
 nifestior fuit: et felicitas illis ex huius
 misericordia facilius p[re]minet. Multa
 la struente uba sponse et sic cononit
 tastos expinere s[ed] amoris affectus: ut
 nullum i[n] sacro eloquio ro[ti]e car[er]e nullum te
 coris sp[iritu]m ve[st]e resedisse obo appa
 reat. Et si i[n] metu veneat hora illa cu[m]
 d[omi]n[u]s ihesu s[ecundu]s est sp[iritu]s e[st]. transiret
 ex horum mundo ad premium: itaq[ue] quid n[on]
 animi geret. sua illa domestica erra no
 nia utq[ue] m[er]ita. cu[m] se deserit cernet.
 quasi vidua desolata vixit spe sua a
 aplos loquor q[ui] illas oib[us] secuti fue
 rint eni[m]. atq[ue] n[on] p[ro]miserat i[n] temptacio
 nis suis: si her[esi]s cogitauerint. no[n]
 timelto neq[ue] tr[ad]icione puto videbitur.
 quia de abcessu ihesu tunc sollicita exi
 nisse de redditu: p[ro]fertur sic affecta et
 sic illata. Itaq[ue] diligenter et diligenter her[esi]s
 ipsa duplex ratio erat ratione sedi di
 lectio: ut quicquid persuaderi no[n] po
 tent[ur] qui iacet et astredit ubi erat p[ro]p[ter]o.
 scilicet promissu[m] deus maturaret ad
 ueni[tiu]m. Tu eni[m] op[er]at et postular[is] silem
 fore feris. et eiusmodi feris q[ui] cursu
 agiliores esse videantur: m[er]itissim[us] at iudi
 cium est. cui nichil satis festinatur.
 Nonne hoc cotidie postular[is] cu[m] dicit
 s[ecundu]s aduentus regnum tuum? Ego tu
 p[er] agilitatem existimo no[n] nunc signat
 expiri ea[m] firmitate: et quide sexus
 et capiea. et etatis et hymilo. Vult
 itaq[ue] eni[m] ut n[on] videatur. et si cu[m] p[ro]p[ter]o
 venire. no[n] tu et forma dei et iudicio ap
 pare: sed sane et ea et q[ui] nonno[n] natu[r]a.
 sed et p[ro]p[ter]o natus es nob[is]: id q[ui] solo de
 firmiori felicis sexu. Cur hoc? Prepe
 rt ex ovoq[ue] amoneat? firmio m[er]itissime
 et die me: meminebat et iudicio m[er]itam
 superexaltare iudicio. Ceteri si sequitur
 obseruantur etiam electi quis suscep
 nit? Astra no[n] st[ab]lida et conspiciunt ei[us].

et angelis suis respectu p[ro]mitate. Au
 di denique sancti et electi quid dicat deo.
 Tu i[n]quit remisisti i[n] pietate patrem mei:
 pro hac orabit ad te omnis sanctus et tempore
 oportuno. Opus itaq[ue] habet et sancti pro
 p[ro]p[ter]is exorare: ut de nostra salu fiant.
 p[ro]p[ter]e iustitiae no[n] fiducies. Omnes enim per
 auerterunt: et omnes egent nostra. Ut go
 cu[m] traxi fuerit n[on] me recordetur: rogat[ur]
 ab ista et nostra appare et n[on] habitu illo
 de quo apostolus et habitu tunc inuenimus ut
 homo. Necessarie quidem. Si enim cu[m] hoc
 temperamento tanta erit et iudicio equitas
 et iudicis feritas et maiestate sublimitas
 nouitatis et fane ipsa regia. ut secundum prophetam
 no[n] possit cogitari dies aduentus eius:
 quisputas foret. si ignis ille consumens
 deum loqueretur et illa sue diminitus
 magnitudine. fortitudine p[ro]p[ter]e ve
 nisset contra filium q[ui] vero rapitur omn[is]
 suorum potentiam suam: et stipula facta
 p[ro]secutus. Et quis stabit ad iudicium eni[m]
 ho[n]estus tunc? et quis videbit eni[m]? Et
 quis stabit ad iudicium eni[m]. Exaltatus
 deus nob[is] a[pro]p[ter]o ho[n]estus exhibet nemo homini
 ferret: ut pote claretate inaccessibile.
 celitudo inattigibile. iudicis p[ro]p[ter]e
 maiestate. Tunc vero d[omi]nus servat et breui
 ira eius q[ui] gratia p[ro]p[ter]o filios generis appare
 bit blanda q[ui]da visio hominis sane firma
 mentum fidei speci robur fiducie augme
 tum: q[ui] scilicet gratia et nostra sit et secundus eius: et
 respectus et electus eius illius. Denique ipse
 deus dedit filio iudicis p[ro]p[ter]e: et no[n]
 q[ui] sicut filius hominis est. O vero pre[dictu]m
 n[on]ar[ia]. Vult p[er] ho[n]estum ho[n]estos iudicari:
 quo et tanta trepidatione et perturbatione
 malorum bonis fiducia p[ro]sternit nature
 similitudo. Predicat[ur] hoc quod dicit[ur] sanctus da
 uid. oratio et p[ro]p[ter]o prophetas: Deus tunc qui
 ens iudicauit tuum regi da et iustitia tua
 filio regis. Sed neq[ue] hic dissonat pro
 missio facta p[er] angelos: qui eo assumpto
 ita ad aplos loquuntur. Hic ihesus q[ui] as
 sumptus est a vobis et celum. sic veniet q[ui] ad
 modum vidistis eni[m] esse et celum: hoc est
 et haec ipsa corporis forma atq[ue] figura. I[ust]i
 ex his omnibus sposta et se diuinum h[ab]et

coſſiliū et mīſteriū ſuprē volūtans
nūmē ignorare: que ſb vmbra bellū
lbeallūq; aiāntū naturā firmitatē
vt pōnq; tſelotē. qd iā tſerma nō erit.
i iudicio exibēda et oratiō affectu et
ſpū p̄phetantis emittat: quatenus q;
celi terrāq; mouebit i vītū ſua. ac
tinctus potēcia contra tſefatos: ſua
iis nichilominq; et mitis et q; ſono
termis apparet p̄ elōs. Vbi hoc quo
q; addi p̄t q; ad diſcernēdo alteſtroſ
a ſe. opus erit quodāndi illi. hīmili
quidē ſaltib⁹ t̄tib⁹ lumiib⁹ capree: q;
ting vide et diſterne i tata multitudine
z i tata turbatioſe poſſit i quoſia ſa
lire. et quoſ iſiſilire oporteat:
ne forte cōfigat iuſtū pro ipio cōulta
ri: n̄ i na pplos cōfiget. Frā q̄nt
ad ipios n̄cē ē t̄pleat. p̄pheta daud.
ſyno ſermo dñi loquentis p̄ os eius:
q; cōmīnūt eos ut p̄nluere ante fa
ciē vēta: vt lutū plateor delebo eos.
Et itē alijs ſermo q̄nē p̄ alii p̄pheta
p̄dixeaſ t̄pletis nichilominq; tūc cog
noſtetur: n̄ ad angelos rediēs dicet
Caltau eos i ſiſore meo: et rōnluau
eos i na mea. Si cu at magis rel
igēdū ita videtur. vt malos potius
iſiſilire. atq; i bonos ſalire hīmulus
noſt̄ debeat: n̄o cōrēdo. tātū cogitet
ſaltus diſpoſitū i ri i diſtriμinacōne
bonor et malor. Frā et a me ſi bñ
menſt̄ i uita dñi est i ſermonē alteo:
ubi caplū alibi ſup̄ id et ab auto
re poſtū. et a me expōtū nichilominq;
reputur. Veriſy ſuū diſpēſationē
quidē gracie q; i p̄nū vita alijs dat̄
alijs nō datur. iuſto quidē dei iudicio
ſed occulto. ſalire et iſiſilire hīs hī
mulus dictus ē: hic at ſuū ultimā
ac varia retribuſione meritor. Et
forte ſequi hūt̄ videtur aſtūlari
extremū capli huīus: qd quidē pene
oblitus fuerit. Dices nāq; filis esto
dilcē my capree hīmuloq; ceruornū:
addit ſup̄ mōte bethel. Nec eū i

domo dei qd ſonat bethel: mali mo
tes ſt̄. Quāobiē ſoliens t̄ eos hīm
lus. nō rōnluat ſed letificat ut ſcī
tura t̄pleat q; dīat. Mōntes et collis
cātabūt corā deo laudes. Et quidē ſt̄
mōtes quos ſcdū euāgelium tollit fides
cōpata synapi: ſed nō ſt̄ mōtes bethel
Eccū quicq; ſt̄ bethel: nūme eos tol
lit fides ſed colit. Cꝫ si p̄cipiatuſ
et p̄tātē necnō et cetera nichilominq;
bōr̄ ſpū agnina. celozq; vītēs.
mōtes ſt̄ bethel. vt de hīs t̄elliga
nius dñi ſudāmēta eius i mōtib⁹ ſās:
nō ſane hīs hīmulus vīlis ac cōteplu
dus. q; ſup̄ tā excelleſtēs mōtes viſiſ
ē appāre: tātō angelis melior effēctus
quāto diſſerētiſ nomē hēdīauit p̄ illis.
Quid enī ſt̄ i psalmo legim⁹ mino
rat̄ ab angelis. Frēpe frēq; enī ideo
nō melior q; minor: nec rōntraria lo
tūt̄ ſt̄ apls et p̄pheta q; ip̄e hīdes vñ
ſpū. Frā ſi dignaciōt̄ ſuit q; nōt̄a
tūs ē nō nāt̄at̄: nichil plane i hoc
maieſtati p̄ſtitut̄: ſed aſſēb̄ boſt̄at̄.
Deniq; minorat̄ p̄pheta p̄hibuit nō
minorē: attollēs grām z propellēt̄
luria. Frā et minorat̄ nā rūſat̄:
et nōt̄ationē excusat̄ cauſa. Frēpe
minorat̄ ē q; ip̄e voluit: minorat̄
ē ſua volūtate. et nrā nāt̄at̄.
Sic minorat̄ nāt̄at̄ mīſeri fuit.
Cleena p̄dicio hec: P̄fecto acceſſit p̄
erati: q; ip̄e maieſtati viſiſ ē dep̄iſſe.
Quiq; nec apls tacuit hoc magnum
magnē p̄ietatis ſacramētū: ſed ayt.
Enī at qui modico p̄ angelis mino
rat̄ est: vidēnq; ihm p̄ paſſione
mortis glā et honore coronaſt̄. Et
her dixerim⁹ pro noſe et ſillitudine
hīmuli: quatinq; ſpōſo et iux ſermo
ne ſpōne abſq; maieſtatis ſuuria ap
parenuſ. Quid dico abſq; maieſtatiſ ſuuria?
q; nec t̄fūt̄as thonora
remāſit. Hīmulus ē. p̄uulq; ē capree

quoq; sit p̄hibetur. tāq; factus ex nū
licere: attī sup̄ mōres bethel: attī
excelsior celis factus. **F**ro dicit excelsior
celis ens v̄l exēs. sed excelsior celis
factus: ne q̄s p̄met de illa nā dñm ēe
tā est q̄ est. Sed et ubi p̄fertur ange
lis melior nichilominus p̄hibetur effectus:
et nō dī manes v̄l exēs melior. Ex
quib; apparet q̄ nō mō i eo qd̄ ab etiō
est: sed et i eo q̄ i ipse factus est. oēm
sibi eminētā vēdīcet. sup̄ oēm p̄la
p̄tate et p̄cipitati: sup̄ oēm deniq;
creatūrā: ut pote p̄mogenita oēs
creatūrā. Itaq; qd̄ sūltū ē dei sapientiā
thōib; et qd̄ th̄mū ē dei fortitū
hoib;. Hoc quidē aplō. Nichi at nō
vīdet̄ erme: si q̄o ec̄ sapientē et fortitū
dñi angelorū p̄fēcēdū dīcat idemp̄tē
sūltū th̄mūc̄p̄ dei. Ita ergo p̄n̄s long
conueniet aptabit̄ v̄niuersali ecē. **I**ta
vō q̄ ad vna ſigularē atam ſpectat.
nā et vna ſi dulat̄ ſapiēt̄ v̄hēmēt̄
dñi amat ſponsa ē: quisq; ſp̄ualis ē
i ſemēt̄po adūtē p̄t̄. quid ſibi n̄ p̄p̄
m̄deat exp̄imēt̄. Ego vō q̄q; illud ē.
qd̄ n̄ i me de huiusmodi exp̄iri dñi
ē: corā eloqui nō vēbor. **N**ā ſi vile
forſitā n̄ fuit auditi et dēſpicibile
videat̄ nō mea refert̄: q̄ qui ſp̄at̄
ē nō me dēſpinet̄: qui min⁹ nō me
dēſtiget̄. Attī ſi i alii iſtū ſermo
nē ſeruaneo. forte nō decrūt̄ qui edi
ſtēt̄ i h̄iſ ſe exorat̄ itē ſi dñs
p̄mirabit ſp̄os̄ ecē ih̄es̄ x̄p̄o dñs
n̄: q̄ē ſup̄ oēa deus bñdīctus i ſla.

Reuertere **f**terim **A**mē
tāquit. liquet nō adēt̄ que
reuoat̄: affuiſſe n̄ id q̄
nō lōge an̄: quip̄ dñ ad
huc abiret. reuoat̄ videtur. Intē
peſtina reuoat̄: magni vniuſ adūs
magne altei⁹ amabilitatis indicūt̄.
Qui ſi iſtā caſtatis cultores amatorij
q̄ ſi deſeffi ſectatores negoſt̄: quoy

149

altez proſequit̄: alterā veget tā tāq;
etis amor. Et n̄ quidē vt memū me
e promiſſiois. Reuabit aſſignat̄ hūc
locū v̄bo et ate: ſed ad hoc vt digne
v̄l aliquāt̄p̄ ſiat̄. ip̄ius adiutorio
verbi egere me fateor. Et c̄te ſermo
iſte magis dīuerat expt̄ū magis q̄
coſtāt̄ ſancti et arthani amoris: ſed
nō poſſū officio de eē meo. nō v̄ris
oīno vōns. P̄culū meū video: nō
euito: uos me cogitis. Proſp̄ cogitis
me abulare i magnis. et i mirabilib;
ſup̄ me. Heu q̄ vēor. ne ſbīnde audiā.
Quāt̄ tu enarras delicias meas: et
aſſumis teſtāmētā meū p̄ os tuū.
Audite me tā hoīem q̄ loqui trepidat̄:
et tātē nō p̄t̄. Excusabit forſitā auſt̄
trepidatio ip̄a mea: magis at̄ v̄ra
ſi prouenit edificatio: et forte hec
laet̄me p̄t̄ videbūt̄. **E**xcitē art.
Off. Abibat: reuoat̄ ſruis n̄ huīg
reſeret immutabilitatis ſacramētā. **T**is
n̄ digne explicet ire et redire v̄bi.
Frauq; leuitate v̄titur ſponsa. **V**n̄ quo
venire ſeu dñm ſe queat̄: qui totū
ipler̄. Quāt̄ deniq; motū h̄rē locale
poſſit q̄ ſp̄us ē: Aut que postremo
v̄l auuſt̄q; ḡn̄ ſuſi dñs illi qui
deus eſt. Eſt q̄p̄ oīno immutabil.
verz hoc q̄ p̄t̄ cap̄e capiat̄. **F**ro ſi ex
poſtū ſaci miſticiq; eloquij trāt̄
et ſp̄li abulat̄. geramo more ſcp̄
ture q̄ ūris verbis ſap̄iam i misterio
abſconditā loquitur et ūris affectib;
dñ q̄ dñ ſi ſigurat̄ et iſinuat̄ notis
iſeſibilū rē ſiliadimib; tāq; quibus
dñ v̄lūr̄ matele potilis: ea q̄ p̄ao
ſa ſt̄ et ignota et iſuſibilia dei. inē
tib; ſp̄inat huānis. Sequant̄ p̄ m̄ et
nos eloquij caſti coſuetudinē: dicam⁹
q̄ verbuſ dei dñ ſponsū ate. pro ut
vult venire ad atam: et itez dīce
cā: tātū ut māt̄ ſeſu ate nō verbi
motu iſta ſiel ſentiam. Verbi cauſa

Cū sentit grām agnoscit pīlāt: cū
nō absentia q̄ritur: et rursū pīnā
querit. dices mī pīpha. Sequunt te
fanes mea: facē tua dñe r̄q̄rā. Cūd
mī reqrat. Regemī subducto sibi tā
dulci sposo. Iterū dñid aliud nō dico
desidare: sed nec cogitatē libebit. Fies
tat ergo ut absentē studiose reqrat:
renocet abente. Ita ergo renocatur ver
bit. et renocatur desiderio ate: sed eius ate
tū semel dulserit suavitatē sui. Rū
q̄ nō desideriū vox. Et valida. Den
q̄ desideriū parperz t̄quit exaudient
dūs. Verbo igitur abente. vna mīm
et continua ate uox: cōtinū desideriū d:
tāq̄ vnu cōtinū q̄ r̄lē donec veniat.
Et nūc da mī animā quā frequēt iū
sere soleat sponsus. cui familiaritas
ausū. cui gustus famē. cui cōceptus
omni oculū dederit. ego huc māctātē
assigno vocē filiū pī et nōmē spōse:
ner ab ea penitus locū qui mī mābū est
consuerū alienū. Talis nēpe inducit
loquens. Quē emī reuocat. cū absq̄
dubio pbat se in eruisse pīnām: et si
nō copiā illoq̄ nō ruocasset illū: p
uocasset. Porro ruocatiois ubit ruer
tē ē. Et forte ideo subtrinxit se. quo a
uidius ruocaret. ne teneret forcius
Prā et aliquā simulabat se longius ire:
nō quia hot uolebat. sed uolebat au
diē: mane nobiscit quā aduersusq; sat.
Et alia rursū vice sup mare abu
lans cū apli nouigaret et laboarent
i remigando q̄ volens pīterū eos:
ne tūc quidē istud uolebat. pī magis
pbarē fidem et elicē pīem. Deliq̄ sicut
aut ewangelista turbati sūt et clama
uerū putantes fantasma ēē. Ergo
istiusmodi pīā simulaconē ymo salu
tarē dispensationē. quā tūc corpulū
ubit corpus i dñi exhibuit nō cessat idē
tidei ubit spūs modo suo spirituali cū
deuota sibi aīa sedulo actutare. Pre
teriens teneri uult: abiens ruocari.
Regemī hoc ureuocabile ubum. It

et redit pro bñplacito suo: q̄i visuans di
luculo et subito probms. Et ire quidē
illi quodāmodo dispensatorū idire
nō sī voluntariū ē: btrūq̄ plenū uidim
Ad penes nōmū horū r̄b. Huc nō costat
iāa fieri hucmodi viaſſtudines eūm
et redēntis ubi: sciat aut. Vado et uēd
ad uos Item. Prodū et nō uidebitis
me: et itē modicū et videbitis me.
O modicū et modicū. O modicū lo
gū Pie dñe. modicū dñis q̄ nō uide
nō te. Halus sit ubit dñm mei. longū
ē: et multū valde minis veruptamē
btrūq̄ uerū. Et modicū meritis: et nō
modicū uotis Hes btrūq̄ mīphā Si mo
rā fecit inquit expat enī: quia uenit
et nō tardabit. Quid nō tardabit si mo
rā fecit q̄ nō ad meritū fatis ē nō ē
sans ad uotū. Porro aīa amans fert
uotis. q̄t̄ desiderijs. dissimulat meritū
maiestati oculos claudit q̄p uolū
tati: ponens in salutari et fiducialiter
agens in eo. Intrepida līq̄ et iūere
runda ruocat ubit: et cū fiducia re
petit delicias suas solita libertate uo
cans nō dñm pīdīm. Neutere dīcē
dīcē mi. Et addit. Immlis esto capē
hūmulo q̄ tuorū: sup mōtes bethel. It
istud postea. Huc nō sustinet
modicū quid i spīm mee. Volo dicere
nā et h̄ pīctus sū: quō meū agitū
i eiusmodi. Non expedit quidem. H
pīdar sane ut pīm: et si profecūtis
uos meā i spīam consolabor: si nō.
meā spīam i fitelbor. fateor et nī ad
uentasse ubit: i spīam dīo et pluries
Cūq̄ sepīus i traueit ad me: nō sensi
aliquociens cū mānt. Adēc sensi: af
fuisse recordor. Intdū et pīsentire po
tui i trōit ej. sentiē nūq̄: sed ne ex
tū quidem Nam vnu mātū meām
venit quo ne l abierit denuo cā dñm
tens sed et qua uel trōieit uel exierit
ecū nū ignorā me fateor. scdm illud.
Hesas vnu veniat. a quo uadar. N
mīmū tū: q̄ ipē ē cū dñm ē et uestigia

tua nō cognoscunt? Hanc y oculos nō r-
 uit; q̄ nō ē coloratū. Sed neq; y aurea;
 q̄ nō sonat. Si neq; y nares? q̄ nō aer
 insuetus sed membra; nec t̄fcat aerē sed
 fecit. Si neq; y fauces; q̄ nō ē mansu-
 tel haustū. Nec tacu coquy illud; q̄
 palpabile nō ē. Quia h̄tetur trouuit.
 In forte trouuit n̄ quidē? quia non tem-
 peratus uenit. Neq; ē bunt aliquid er-
 his que fons sūt. Porro nec de mirame
 uenit qm̄ bonū ē; et saio qm̄ nō ē ī me
 bonū. Ascendi enā a supīua meū; et
 ecce sup hoc ubū emmēns. Ad inferis
 quoq; meū curiosus quoq; explorator
 descendit; et nichil omnī mīra tuētū
 ē. Si foras aspergi extrema extre-
 mū tōgi illud ēē; si intus et ipm̄ ite-
 rius carat. Et cognoui uerū quidē
 ē p̄legērā. q̄ m̄ ipo viuum̄ moue-
 m̄ et sum⁹? & ille b̄ts ē in quo ē ipm̄;
 qui illi viuit. qui co mouetur. Quicis
 q̄t; cū m̄ sum̄ dēstigabiles uie eius?
 vñ ad ē norm. Vnuū et efficiēt est.
 morq; ut intus venit ex p̄fgeat dor-
 mitante animā inca⁹ nouit et emolu-
 uit et vulnēauit cor meū; qm̄ durū
 lapidēq; cat et male sanū. Cepit q̄
 euellere et destrucē. edificare et plan-
 tare rigore arida. tenebrosa illuāre;
 clausa reserare frigida inflāmare;
 n̄ nō et mutatē p̄ua t̄directa. et atra
 in uas planas? ita ut bñdicet aia
 mea dñs; et oia que m̄ me sūt uoi-
 scō eius Ita iuḡ m̄tūs ad me aliquo-
 nens ubū sponsus nullis vñquā i-
 trouit suū indicis in uotestere fecit.
 nō uoce nō sp̄e nō t̄cessu. Nullis deq;
 suis motibus cōptū ē in nullis meis
 sensibus illapsū penetralibus meis?
 tū er motu cōdīs sicut p̄fct⁹ sū in-
 telleri p̄ficia eius; et ex fugi uictoriū
 carnaliū p̄ cōp̄ssione affūum adīta
 potentiā Ucūtis eius? et ex discussi-
 one sive d̄argutione occultorū meorū
 ad iniām sū p̄fiditū sap̄e eius;

et ex quātūlaciōp emendatione morte me-
 oīl exegitus sū bonitatē māsuetudinis
 eius? et ex informātōne ac īnouātōne
 p̄sūs mentis mee. & iterius hoīs mei
 p̄cepi utrūq; sp̄em decoris eius; et ex co-
 tuitu horū om̄ fil̄ expāu multatu di-
 nē magnitudinis eius. Verū q̄ h̄oīa
 ubi abcessit ubū quodā illico lagūde
 torpēa p̄inde et frigida iactore ma-
 priū. ac si tambo bullienti submersis
 ignē. et h̄ in signū abcessōnis eius?
 tristis sit n̄tē ē aia mea donet atīm
 rūtatur. et soluo r̄alescat cor meū m̄t
 me: dōq; sit īnegōis īdīauū. Tale
 sane experimentū de illo h̄ūs quid im-
 rū si et ego usurpo m̄ uocē sp̄onse. m̄
 īuocādo illud tū se absentauit? qui et
 si nō equāli simili tū uel expte desiderio
 feror. Familiare m̄ eit q̄ adūpero
 p̄ ubi reuocātōne īuocātōnis ubū? qd̄
 utiq; īuertē ē. Et quoq; elabetur
 tonens īpetetur a me. Non cessabo
 clamāc q̄ p̄ tergū abeūtis arden de-
 siderio cordis ut redat. et redat m̄
 leticiā salutaris sui: redat m̄ sōpm̄.
 fateor filiū m̄ ī tū aliud libet: dū
 nō p̄sto ē qd̄ solū libet. Et h̄ oīo ut
 nō uacuū beāt? sed plenū grē et ul-
 tatis: more utiq; suo. sicut h̄beri et
 mudius etiū ī quo ī siliūc cap̄e h̄m̄
 muliq; exibitū ī posse uideatur cū uitas
 cap̄e oculos habeat: grā h̄muli hi-
 laritātē. Utq; res necessaria m̄. Et
 uitas quidē cū contine uel abscondi
 nō possim: grā aut cū nolim. Alioq; n̄
 sū alterutra uisitātē plena nō erit?
 cū et illius seueritas. absq; hac lōne-
 rosa: et huiū hilarias abq; illa disso-
 luta possit uideri. Amara ē uitas sū
 addūkto grē: sicut abq; uitatis freno-
 leus et nesciens tuodū plerūq; et īsdeles
 ipa deuonio. Quā multis nō profuit
 grām p̄p̄isse: pro eo q̄ t̄pamētū de
 uitate yit nō acceptūt. Erh̄ em̄ plus q̄
 oportuit cōplacuere sibi ī ea dū uer-
 ti nō sūt uitatis obtutis? dū nō res-
 pereūt ad cap̄e mātūritatē: magis

aut se totos huius mundi leuitati hilaritati
quæderunt. Inde enim est ut magis priuatum ex
ultra uoluerat gratia priuare: quibus
ul' seru dia potuit. Funes ergo dñe
sit. sicut dñe in timore: et exultate ci
ci timore. Directat deinceps sc̄a am̄ aīā
quedā in habundancia sua nō mouebor
tertū: cū subito sensit ausūm a se fa
cē ubi se: nō nō mota sed eaā con
ebant: et sic in tēstina didicat opus suis
se sibi cū munē quidē deuocōis eaā
ponde uitanis. Ergo nō in sola gratia ple
nitudo grē est: sed ne in sola quidē uitate
Quid p̄dest st̄re quid te oporteat fa
cē: si nō detur et uelle facē. Quid si
uelis quidē: sed nūme possis. Quis
eruptus sū agnita uitate istores: et
iō magis qd̄ iā fugē ad ignoranciē
erauadē nō licet: sc̄antes et nō fa
nentes qd̄ uitas horaret. Que al ita
se habeant: neutrū sine aliō suffi
cit. Parū dixi. Non expedit quoq;
vñ id sc̄im⁹. Hacenti inquit bonū et
nō facienti: p̄tūn ē ei Itē suū sc̄ens
voluntate dñi sui et nō faciens digna
uapulabū multis. At istud p̄ pte ue
ritatis Pro pte grē quid. Scriptū
ē: et p̄ butellā trouiūt mēl satha
nas. Iudō loquit⁹ qui accepto nūme
grē qd̄ uitate nō abulabat nū uita
bis nūgō ul' p̄ong nū magis uitate
locū mē dyabo dedit. Iudi adhuc.
Cibauit illos ex adipē frumenti: et
de petra melle saturauit eos. Quos:
Inimicū dñm metiti sūt ei. Quos melle
cibauit ex adipē. In mēti sūt ei. fū
minna: qd̄ uitate grē nō uixerūt.
De quibus alibi hēs. Siliū alienū mē
ti sūt et in filii alienū iueterāt sūt:
et claudicauerūt a semitis siliū. Cid
in claudicaret vno grē pede comēt⁹
et nō apōnetes uitate. Quā iug
tēp̄ eonū i st̄la. sicut et p̄napis ip̄oz
qui et ip̄e uitate nō st̄tit sed flut
mendax ab initio ideo qd̄ custodiuit.

P̄didisti in decore tuo sapiam. Nolo deco
rē: qui in sapiam tollat. Quis quis ille
tam norius: tamq; p̄mōsūs decor sis.
Ahut forte sine itellā es: plam̄au
di. Priuatus priuus. Nō culpam̄ domū:
sed usū. Demq; sū diuertish: nō i decore
sū suo decoro datus: ille p̄didisse sapia.
Et in fallor: vñq; ageli animq; decor
ip̄a ē. Quid em̄ ul' h̄ uel ille absp̄ sa
pia: nisi crudis deformis p̄ materia ē.
Ea ḡ ille nō nō format⁹: sed formo
sus fuit. V; p̄didit eā cū fecit suā: ur
nō fit aliud i decore suo qd̄ i sua sapia.
P̄didisse sapiam. Priuatas in causa ē.
Qd̄ sibi sapiens fuit. qd̄ nō dedit glāz
deo. qd̄ nō itulit grām̄ p̄grā. qd̄ nō fidū
uitate abulauit i eā sūd̄ suā cā rōrū
uolūtate. istud ē cur cā p̄didit. p̄mo
istud qd̄ eā p̄didit eam. Etēm sic hē
p̄dere ē. Et si abrahā mō eropibus us
tificiūt ē: hēt glām̄ sed nō apud dēū.
Et ego. Non ḡ intuto iqua. P̄didi
qd̄ hēo nō apud dēū. Nā qd̄ tā p̄dit⁹.
qd̄ qd̄ ex dēū erulat. Quid mors n̄ p̄
uato iute. Ita nichil p̄dico n̄ alienā
ado ē. He qui sapientia es̄is Tonilis
vñs: et corā uobismetip̄ p̄dēta. eff̄
De uobis d̄. P̄dam sapientia sapientū:
et prudētā. prudētā. ergabalo. P̄di
derūt sapientia: qd̄ sua sapia p̄didiit
eos. Quid nō p̄diderūt: qui ip̄i p̄di
ti sūt. An uō nō p̄dit sūt: quos nesci
deus. Porro aut̄ d̄ges fatue quas qd̄
nō aliude fatuatas puto n̄ qd̄ dientes se
et sapientes stulte sūt: hec qd̄ au
dē hēt nesciū uos. Et ut illi qd̄ grām̄
immaculora ad suā usurpaciē glām̄
michilom̄ auditiūt sūt qd̄ nō noui
uos: ut liquido ex h̄is clarescat grām̄
nō prodesse ubi uitas nō ē i mētā
sed obē magis. Et quidē penes s̄p̄o
sūt utq; res. Demq; grā et uitas p̄
ih̄m qd̄ sūt ē: aut ioh̄es baptista.
Viḡ cū vnaquis harz sine alterū pul
saut ad hostiū mēti dñs ih̄us ip̄e ē
em̄ dei ubi. ac sp̄oni sus itbit sane
nō taq; sponsa. p̄taq; uider. Ab sit:

nequaquam fiat Iesu. Non intrer in iudicium ait seruo suo. Intrer paucus. intrer locutus est hilaris: maturum tu et serius intrer: quod seniora quodam matutinatis multu minime dum plenaria depnit purget letitia. Intrer quasi huius saliens. qui caprea arcu spissus et qui culpa dissimilando tuisiat: pena nesciando respiciat. Intrer quasi descendens de montibus bethel festina et splendidus qui procedens a patre suauis et unitus: non digniter dicit et fieri sponsi ait querentis se: cum sit iste sibi oia deus benidens in sila amen.

Non lectulo meo quis in p noctes: que diligit anima mea.

Non est inuersus sponsus ad uoce et uotu reuocantis. Quae.

ut desiderat crestat: ut proberur affis: ut exeat amans negotiorum. Sane ergo dissimulacio est: non indignatio sed super est ut queratur: si forte impetratur quisque: uocans non uenit: dicente domino. omnis qui querit uenit. Porro ubi euocatorem tale fuit. Rueretur dilectus mihi: assimilans caprec huiusmodi choy. Ad quam uocem cum non erueretur utique ob illas causas quidam sunt: hic ista que amans facit cupidior mor se ad iuicarendum tota audiatur dedit. Et primo quidem queritur illi in laulo: sed inime uenit. Surgit in ciuitate: ut et reddit plateas et uicos: et non omittit neque apparet interrogant: quis cum forte occurrerit: nihil quod en reportatur. Neque uia binus a binus noctis quodio heret et si frustratio: cum dicat ista: ne quessui p noctes. Quid ergo desiderat et ardous: ut surgens de nocte publica non erubescat perniciitate. pernicietur palam et passim de dicto atque a uestigandis sentitis eius nulla valeat ratione aucti. nulla pediri difficultate: non tempestive remiseri amore quietis non sponse uacuanda non ultimare nocturno. Et tunc in his

oibus frustrata est usque ad huc a desiderio suo. Quae. Quid sibi uult primus huius et diuturna fraudatio: tediorum mutrix. suspitionum somes. impatiens fax. nouicia amoris non despatio. Si adhuc dissimulacio huius est: minus est molestia. Esto quod pie utiliter quod intime fuisse dissimulatio: donec in sola adiuuacione seu iuocacione res est. Nur uero non requirit: et ita requiri: quod iam conferre potest dissimulatio. Si de carnalibus sponsis: et prendendis amorous questio est. sicut uirum superficies plusisse uidetur: et si inter illos talia contingere queant mea non me est ipsi uiderit. Quod si aliam querentem dominum mentibus et affectibus pro qualitate cuique posse meo credam: et satisfacere me optem: eruendit sane de scriptura sacra in qua se uita huius confidit eo uitale aliquod a spirituali: ut edant pauperes et satientur: et uiuant corda eorum. Et quid tam cordum uita quod dominus meus ihesus christus: de quo aiebat qui in eo uiuebat quia cum christo apparuit uita vera tua et uos appaebitis cum ipso in gloria. Ipse ergo ad mediu[m] ueniat: quo et nobis uerantur d[omi]ni possit: medius autem uermi stat: que vos necessitis. Quaque nescio quid non sciat: a spiritualibus sponsis suis: qui tunc uia in spiritu perficerunt: ut possit dicere cum prophetam. spiritus autem facies nostram christi domini: et ut apostolus et si cognouimus spiritum secundum carnem. spiritus tamen non nouimus. Hoc uero est quod sponsa querebat: Is uero est sponsus: et amans et amabilis. Is inquit uero sponsus: sicut caro eius uero est cibus et sanguis eius uero est potus: et totum quod de ipso est uero est: quoniam ipse non est aliud sane quam ipsa uita. Verum uero sponsus quod est ipso non uenit: qui simus: cum iuicemur: tam studiose et impinge. nunc quidem in laulo: nunc uero in ciuitate: aut enim in plateis uel uicos: ipse autem dicit: q[uod] uite et inuenientis: et qui querit uenit. prophetam quoque loquatur ad eum: boni es domine aie querenti te: et utem p[ro]p[ter]as: quoniam dominum dum inuenient p[ro]pter: Quod igit[ur] impli- bunt scripturam: Propter enim que hic in

dicit querens: bina ē ex hys quibus ipse
aut queretis me et nō inuenitis. **C**
Si attende tres cē causas q̄ inter̄ ocurrunt et querentes frustrari solent: cū a'
videl nō intēge querit: aut nō sicut or
a' nō ubi oportet. Si enī die tēpus optat
ē ad querendū: cur ergo d' pphā illud q̄
ia memorauī: q̄ne dñm dū inueniri p̄t.
Erit alibi dubio cā inueniri nō potest: q̄
et ido addit ut inuenetur dū p̄t ē: qm̄ su
tū ē iā nō ip̄e futū. A quo enī tūc nō
inuenit? Nichi inq̄ curuabz̄ cē genu cē
Ncū inuenit ab ipsis: quos ultores ageli
arcebūt p̄fō et tollent: ne uideat glāndi.
Frusta enā clamabūt et fatue lūgōs:
pros̄t̄ cā ad eas cīt̄ dāusa iama. Sibi p
nde dñm p̄t̄ ille: q̄retis me et nō inuen
itis. Cetim nūc tempus acceptabile nō
dies salutis sūt: tēpus plane querendi
et inuenandi qm̄ plerūq; et anq; inuenit
ad eē sentit? Audi deīq; quid pollicat? a
Inq̄ me inuenitis inquit: ego dīct̄ esse
assū. N latuit bēmgm̄sh̄ et fanitas
tpis qd̄ nūc ē: illā qui in psalmo loquit?
Desiderūt paup̄r̄ quādiuit dñs p̄maro
nē cordis cōt̄ audiuit auris tua. Q
sibome op̄bus q̄itur deūs? ḡ dū tēpus
hēm̄ ap̄lās mānit̄ achescentes op̄em̄
bonū ad om̄s: p̄serit̄ qd̄ dñs aye pro
mūiat̄ bēm̄ noctē qm̄ nēmo p̄t̄ op̄ari.
Tu ne aliud ad querendū dēū ad op̄an
dū qd̄ bonū ē tēturus es tibi tēpus iſlīs
uēturus? p̄t̄ h̄ qd̄ cōstituit̄ t̄ deūs: t̄ quo
r̄cordat̄ t̄ tu. Et ideo dies salutis: q̄
m̄ hys ip̄e deūs īr̄ tūc s̄lā op̄at̄ sa
lute in medio tē. Ergo tu et in medio
ghēne exp̄ato salutē: que iā fā ē in
medio tē. Quā ē sompm̄as p̄uenturā
m̄t̄ ardore se p̄t̄ nos facultatē uētā
p̄merēdi? cū iā tūfū tēpus inuen
di. Non iliquit̄ tibi hostia pro p̄atis:
mortuo in p̄atis. Non crucifiḡt̄ unū
filius di: mortuū semel et iā nō mo
rit̄. Nō descendit ad inferos sanguis
q̄ effus̄ ē sup̄ tīn̄. Liberūt om̄s p̄t̄res
are? nō ē qd̄ sibi uediat̄ ex eo demones
ad iſtingendos facios suos: sed neq; hoīes

poni demōmōrū. Semel illo descendit nō
sanguis sed cāa: et her p̄orno ecclī qui in
carce erant līna illa iuſitatiō q̄nūc fā ē
p̄ p̄nāt̄ aīc: cā corpus p̄enderet erat̄ sūg
terrā. Sangus aridā rigauit̄: sangus
infidit̄ tām̄ et tēbrauit̄ et: sangus
q̄ m̄trū et que t̄ celis sūt̄ p̄ansit̄.
Nō aut̄ et que apud inferos: n̄ p̄semel
illo ut dīr̄ aīa eius eran̄t̄ et fecit ex
pte r̄dēp̄dōrem̄: ne uel eo monstro uā
tarent̄ op̄a p̄ietatis: sed ul̄ nō adiacet.
Ergo nūc temp⁹ acceptabile: et acceptū
ad querendū t̄ q̄ plane qui q̄rit̄ t̄ uēt̄.
S̄ t̄t̄ ubi et ubi oportet q̄rit̄. Et b̄ dñm
cā q̄ ip̄edie p̄t̄ ne inuenit̄ sp̄onsa a que
rentibus se: cā m̄m̄e querit̄ ip̄e opor
tuno. At nō ea t̄pedit sp̄onsam̄: nēpe
tuocant̄ et querent̄ m̄ ip̄e. Si ne illa
quidē cā tēp̄de aut̄ negligēnt̄. o p̄fun
touē q̄rit̄: nā corde ardenti et oīo t̄
fatigabili querit̄: plane ut dēter. Uſ
tat ut de tāa uideam̄: ne videl ubi nō
dēter queat̄. In tēlū meo q̄st̄iū quē di
light̄ aīa mea. In forte nō tēlū q̄red̄
eat̄: s̄ tēlū? qui p̄e cui orbis angustus ē.
S̄ nō horro tēlū: qui noui p̄uulū.
P̄uulq; deīg; nobis nat̄ē. Crux tu et
lauda s̄ habitatio p̄oni: qui magnū in
medio tū sc̄is isrl̄. At isdem dñs t̄ p̄on
magnā apud nos p̄uulq; ap̄ nos t̄ firm
r̄ptus ē ex vno late: et ex altero in tēlū
iact̄ h̄s. In nō tēlū s̄ tēp̄ulq; s̄ vte
t̄ uēt̄. In nō tēlū tēp̄ulq;. In
nō tēlū p̄sep̄u. Reḡ em̄ magis p̄is
uterq; tēlū: s̄ tēlū magis: de quo ad si
lū: crux inquit̄ an̄ luciferū getuit̄.
Quāq; ne lāt̄ quidē for̄sitā digne ce
sendus sit uterq; ille: q̄ r̄gēt̄ p̄oūs q̄
iaceōd̄ ē locū. M̄t̄ens ē in p̄te r̄git̄
cū p̄te vniūsa. Q̄m̄ nō iact̄ s̄ sedē
ad dexterā p̄is filii: fides indubitate
hēt̄: et ip̄e tēlū sibi sedēm̄ ēc nō tēlū p̄
hibet ut s̄as dū ē s̄is: sup̄is neq; p̄
solana h̄c t̄ firmat̄: sed p̄t̄is in
sigīa. N̄ dērō p̄m̄de sp̄onsa ponens
tēlū dicit̄ suū: q̄ dñc qd̄ in firmū ēd̄
nō deīp̄o m̄cē illi m̄festū ē: s̄ dērō.

En nobis assumpsit q̄ pro nobis sustinuit
nasci lactari mori sepeliri **N**ea ē mor-
talitas nati? mea infirmitas p̄nili.
mea expiratio cuī crucifiri: mea sepul-
chri dormitio. **C**uīa p̄iora tñstierūt et ecce
noua sūt oīa. **I**ntelūlo meo quesum q̄
diligit alia mea. **Q**uid? **I**ntuo quēbas?
qui se iā in sua c̄reyeret. **D**on uideas
filii hominis ascendente ubi eāt p̄ius?
Iā aliū numulo cōmutauit et stabulo?
et tu illū in tuo ad intelūlo queris? **S**ur-
rexit nō ē h̄. **Q**uid queris m̄lō fore?
et intelūlo magnū? clarificatū in sta-
bulo. **I**ntrouit in potentias dñm. deore
dixit et fortitudine: et ecce sedet sup the-
ribus qui sub lapide iacuit. **E**x h̄ omi-
nū iacet sed sedet? et tu tñp iacenti sub-
sidia pas. **S**ime ut absolucio nūtas sit?
aut sedet iudicās. n̄ stat adiuuans. **S**
uos obone mulieres cuiūa queso ex-
tribus exhibetis? cuī aromata cōyatis
patis vnguentis. **S**i scaretis quāt̄ is sit.
q̄ p̄ sit int̄ mortuobliber mortuus iste q̄
unge p̄gitis uos forsitan petissetis ab
eo pocis vngi. **N**ōne iste ē quē bñpū-
tus sui oleo letit̄ p̄ consortib⁹ suis.
Hęc eritis uos: si gloriam potueritis
renertantes et dicē q̄ de plenitudine eā
et nos atepim⁹. **I**nnuero fr̄m t̄ ita.
Nā reuera uncte remanet: que bñture
venem̄. **Q**uid in bñte? t̄t letō nūcio
noue odorisere q̄ r̄surrecionis. **Q**uā
spenosī pedes ewāgelizantū patē:
ewāgelizant bona. **M**isse ab āgelo op̄
fancū ewāgeliste: fr̄m p̄ aplōau ap̄le.
dū festinat ad annūciandū manū in-
serendū dñm dicit. **I**n odore ungen-
torū tuorū c̄rim⁹. **E**xtut ḡ et demeps
frustra intelūlo q̄sūs ē sponsus? q̄ et
si cognoueāt enī emā fr̄m carnē q̄. fr̄m
carnis i finitate: sed nūc iā nō nouit.
Q̄d̄ quest̄ ē p̄ modū a petro et ioh̄e
r̄dept̄e in sepulchro: s̄ m̄me iuct̄.
Vidē tu utrū ne apte et cōpetet̄ quisq;
horū tūc dīc quineat. **I**ntelūlo meo q̄
sim q̄ diligit alia mea: q̄sū illū et nō
nūem. **R**empe itura ad p̄iem caro que

no eāt ex pte pue p glām ī sūrēqūm sē
īfīm se qmūt. ac mīt potēcīa? et idūt
lūcī sicut uestimētō? t̄quali mīmū glā
et ornatu decut eū patīns aspectib⁹ p
sentari. **P**ulchre uo spōnsa nō quē dī
līgo ego. sed que diligit aūā mea mīt?
q̄ uē et prie ad solā p̄tīneat aāā illa
dīlōt̄ qua aliquit sp̄ntalī diligit. ubi
grā deū angeli aāā. **H** et diligē uist
aāā. uītēt̄ pītēt̄. sp̄ntām ūtēt̄ sp̄
alias: eīmodi ē. **N**ā cū fīm carnē q̄pī
am diligit uel potius appetit aāā. ubi
grā. abū vestimenta dīmū et que isti? oī
sūt corpalia sive trena: carnis potius q̄
aīe amor dicendus ē. **E**t h̄ pro eo q̄ sp̄o
sa mīmū b̄stītare sed nō mīmū grācī aīz
sūt sp̄nsū diligēt̄. mōstrans p̄nd
sp̄m ēē sp̄nsū et aīse nō carnali s̄ sp̄nā
li amore diligi. **E**t b̄n p̄nctes eū
se quesīsse aut. **N**ā si ux̄ paulū q̄ dor
mīt nocte dormīt̄. et qui ebin sunt
nocte ebi sūt. ita ut opīmor nō absur
de dīa p̄t. q̄ ignorat̄ nocte ignorant̄
ac p̄t̄ qui q̄rūt nocte querūt. **Q**uis
et querat̄ p̄ palam h̄t̄. **P**orro dies pa
lā fīt̄. q̄ nox abstundit̄. ut r̄pīas ī die
q̄d ī nocte quesīsem̄. **N**ox est itaq̄
doner querit̄ sp̄nsus? qm̄ si dies eēt̄
de medio fieret̄. et nūme queret̄. **E**t
de h̄ satis dīm̄? n̄ forte mūsitas h̄t̄ noc
tuū ad aliquid q̄rendū signet̄. q̄ non
nocte s̄ noctes posuit̄. **E**t m̄ uide: si
tu molūs nō h̄es; t̄līs m̄ posset̄ id red
di. **H**et mūdo iste noctes suas: et nō
pūcas. **Q**uid dīo quia noctes h̄t̄
mūd̄? cū pene ip̄e tota sit nox et tota
s̄p̄ iūetur ī tenebris? **N**ox ē iudicā
p̄fidia et nox ignorātā pagānūt̄
nox h̄ētā p̄uatas: nox enā catholicez
carnal' aīalūs ue cōfīsācō. **A**n nō nox
ubi nō p̄cipūt̄? ea q̄ sūt sp̄ns dei. **S**
et ap̄ herēticos uel fr̄stīmatos: q̄t sc̄te
tot noctes. **F**rustin p̄ has noctes. uisti
nē solem et lūmē. q̄rtis ultat̄. sp̄o
sū: q̄ nulla sōciās lūcī ad tenebras.
Hedit aliquis q̄ nō sit t̄ studia t̄ ue
tēta sp̄nsa. ut querat̄ lūmē ī tenebras?

querat dilectam apud ignorantias et quod non
diligunt eum. Quia vero se per noctes nunc
quod dicat: et non potius quiescere. Non
autem quero factum per noctes quod diligit anima
mea. Et est sensus quod non est per Paula. sa
pientia ut Paula. cogitabat ut Paula? et
et quererat uitatem ubi non erat errans et
non tuens super illud in psalmo. Erra
ui sicut ovis quod periret. Domine in laulo
se meditabatur ad te. tunc etate libet illi
ac Paula sensu: si tamen ita construas.
In laulo me subaudis exiens uel iacentis:
quod diligit anima mea. Non quiesciat in
laulo sed ens in laulo quod est: hunc non ad
firmata et iuxta bona forem: et omnis inimicus
videt ea quod sponsit quoniam iret. sequitur ad
ardua et expensa sublimitatis illius: in
adiutio cognoscere desiderium meum
dicabat mihi. ecce hunc est Christus ecce illus est: si
neque hic illus est. Inquit autem: et non
ad Hispaniam in. Nam quoque ipsius accessi
et exploravi diligenter: eo nam certe
quod cognoui uitatem apud eos numer
me esse. Quiesciens enim et non tuemur: et
deprehendi noctes qui sedes menie
bant: et diri. Surgat et tribuho ciuitate
per noctes et plateas queram quae diligit
anima mea. Intue te nunc quae faciet: quod dicit
surgat. Pulchre oboe. Quid in surgere
cognitis de resurrecte dilecta? Letim obtul
si consurrexisti tu Christus que sursum sunt sa
pias operis? neque deorsum sed sursum quod
nunc est Christus: ubi sedet in dextera patris.
In tribuho ait ciuitatem Ad quid? In cir
cuito tamen abulat. Iudeis istud clamato
quibus gressus eorum Christus habuit in agro.
quod famam patet ut canes et tribuho ciuit
atem? et si introieis in ciuitatem spiritu p
rophetam alium. ecce attenuari sunt famae:
quod utique non erit si in ea fuisse patet
uite. Irrupit de corde tre: si surgit tri
nus non rimansit. Accedit autem ubi erat Christus.
Nam quod descendit ipse et quod ascendit. patet
vix quod de celo descendit. Domine spes
eterna Ihesus Christus dominus noster qui est super omnia
deus benedictus in sancta ame. **Lxxvi**

Per noctes et plateas queram
rebat quae diligit anima mea.
Id ut Paula sapientia
arbitrata est egressu dem
tudo publicum mox pe
tisse. ut solito docet po
pulas ac sanaret in firmos? et ut ma
nifestaret gloriam suam in israel: si fortiter regnare
resurgentem de morte. quod se recepturos pro
mittebat descendente de cruce. Verum est
proferat opus quod sibi dederat propter ut faciat
quod sane ista intelliguisse debuerat uel ex
uoce perditus est: quia illico exprimitur
aut consumatum est. Non erat iam quod sedem
ecce turbis: que nunc sic forsitan erat in
enim editure. Et festinabat ad premum quod
sibi dicit. Sede ad exercitus meos: donec po
natur nimicis tuos fabellum pedum tuorum.
Forsitan nescire atque diuini cum erat in
fuit a terra ova thera ad seipsum. Hoc autem
iucos et plateas querendam putauit: fru
endi audiens: sed ignorans in sterni. Item
quod frustrato repetit dicens: quod sum illius
non tuemur: ut sumo ipsius? quod dixit: quod na
do ad premum et iam non uidebitis me. **C**
Dicat forsitan ista. Quo credent
in eum quod non uidebunt? Quasi fides exuisi
tur: et non potius exauditum. Quid magni
erat credere quod uidebis? et tuus non negare oculis
fidei. quid laudis metas? Hoc si apud non iudeo
Spaniis per paciam exprimitur. et pacia me
ritam est. Hoc denique qui non uidebit et non
dixerit. Proinde ut non exaudierit mecum
fides: subducatur se usus dans utrum locum.
Cana et temporis est: ut iam miseri se habeat.
Quensis inquit sum? in dextera patris.
Neque enim rapina arbitriatur esse se equaliter
deo: cui sit in forma dei. Ergo is sit bene
genitus locus: inquit enim causa iuris paulatim
videatur. Sedeat sine uiritate non infra: ut o
nes honorificat filium. sicut honorificat
premum. In apparet maiestatis equalitas:
si non in inferiori prece non posteriori suspicatur.
At ista intima nichil horum additur: sed qui
ebria per amorem habet illas per disserentes quae
oculis quae iam oculis non contigit sed fides.
Non enim existimat Christum aliter oportere tam
iglam suam non per resurgere ex omnibus gloria palam

153

mudo innotescere refutetur iheras et
erudit fides et gloriatur discipuli p[ro]li glo-
rificat[ur]. deinceps ab invictis glorificetur
iher: tu ergo ihera[us] surgens natus clarus
et uita p[re]dicans salicis sponsa. O
poter quid h[ab]es fieri: si in tempore. Nut
uo it[em] uide ne forte id dignum magis
et signe consentaneum iustine sit si no[n] de-
scendit calvus et margarite horas: sed p[ro]p[ter]a
gl[ori]a scriptura tollat[ur] impius ne uideat
gl[ori]a dei: si no[n] s[ed] fraudetur fides merito
qui sunt phantor[um] et d[omi]n[u]s tu[us] tu[us] e[st] id
quod no[n] uideat[ur]: si penes ipsam seruit[ur] dig-
nis quod occultatur idignis ut qui t[em]p[or]e
dibus s[unt] sordestant ad et in isti iusti
fuer[unt] magis: si no[n] dormitent p[ro]cedio
celi et celi celorum traherant et confundar[unt]
ab exaltatione sua: ea si no[n] ipse p[ro]p[ter]a
potest diuina ihera frustret[ur] a desiderio
cor[de]i sui: si no[n] demum benignitas ult[er]ior
abreui gl[ori]e sue quod ul[tra] solu[m] idignissimum
est aliquem retardare. Quan[do] putas esti-
mada sit gl[ori]a quantumque mortalium ut
abeat a p[re]ce suo ab eterno pata[re] debet
at eum uel ad modicum retardare. Tunc
quod nulla re[al]is ihera p[ro]p[ter]a decet. ipse filii
petitione. Quia dicta petitione quis.
Semper illa q[ui] dicitur p[ro]p[ter]a clarificata filii tuat.
Quod tu ei[us] petuisse senserim. no[n] ut suppli-
te: sed ut p[ro]p[ter]a. Ille petit[ur]: quod iherate
petens accipe[re]. Ergo dispensatoria filii
penitus est no[n] nata: quippe donantis fili
p[re]ce. q[ui] p[ro]p[ter]a p[re]ce accipit. Vbi et h[ab]et dico
d[omi]n[u]s q[ui] no[n] solu[m] p[ro]p[ter]a clarificata filii. sed fi-
li clarificata p[re]m[un]ta: ne quis dicat filii
morte p[re]ce: q[ui] qui a p[re]ce clarificata in et-
p[ro]p[ter]a clarificata p[re]m[un]ta dicere filio. P[ro]p[ter]a clari-
ficata filii tuat: ut filii tuu[m] clarificet te.
Illo forte ad submittit p[ro]p[ter]a filii: q[ui] q[ui] iherius uideat[ur] a p[re]ce iherate
q[ui] demum p[ro]p[ter]a iherat. Iudi q[ui] no[n] est ita.
Clarifica me ihera p[ro]p[ter]a claritate q[ui] habui
p[ro]p[ter]a m[od]estia flet apud te. In g[ra]du claritas
filii posterior no[n] est. ut pote que ab eterno
est: ex equo se clarificat p[ro]p[ter]a et filii. Et
sita est ubi p[ro]p[ter]a p[ri]matus? Equalitas
p[ro]p[ter]a est: ubi p[ro]p[ter]a coeternus? et usq[ue] adeo
equalitas ut una sit claritas ab omnib[us]: sit

ip[er] b[ea]tū s[an]ctū. Vnde in uide dico rursus
p[ro]p[ter]a clarificata filii tuat. no[n] sane aliud pote
q[ui] se clarificari: iquo et p[ro]p[ter]e nomine p[ro]p[ter]a.
prudubio clarificare[nt]. Et r[ati]onē accepta
a p[re]ce: et clarificau[er]e. et utin[am] clarificabo.
Que quid ip[er]a r[ati]onē. no[n] p[ro]p[ter]a filii filii
clarificatio fuit. Cen[tr]um habitudinem ad
fluenta iordanis augustius q[ui] clarificata
dinosat[ur]. et iohannes testimonio et miliebe
designacione. et p[ro]p[ter]e uore dicens h[ab]et fi-
lius meo dilectus. H[ab]et et in morte corā ibi
discipulis nichilomin[er] magis fecitissime
clarificata est. tu uocata eadem de uno ad
se celum delapsa[re] tū mira illa atq[ue] exi-
mia transfigurata corp[us] sui: tu eccl[esi]a p[ro]p[ter]a
pharisei arrestatione duocū q[ui] ibide appa-
ruerunt at eo loquentes. H[ab]e[re] g[ra]uia ut iux-
p[ro]missū p[ro]p[ter]a semel ad clarificare[nt]: easq[ue]
est plenitudo gl[ori]e cui no[n] queat aplur ad
di. Si ubi dabit illa b[ea]tū? Non enim ut
ista suspicata est. i plateis ul[tra] uicis: n[on]
forte i illis tabernaculis: p[ro]p[ter]a tue ihesu[m] s[an]ctū
nec aucto mudo: et p[ro]p[ter]a uicos tuos
alleluia cantab[us]. In his uicis illa ren-
dit ap[er]te filio claritatē: cui no[n] poterit
sil'iu[m] uenire. n[on] in celestib[us] quidē. Cui
enī agit angelorum d[omi]num et sedē a destris
meis. Non mō aut de mō aglorū: s[ed]
n[on] desupiorib[us] quidē aliquis locu[m] p[ro]p[ter]as
ordinibus: quis oīo r[ati]onis v[er]dencius est. ad
impescendā sup excellente hanc gl[ori]am.
Id neūem p[ro]p[ter]as illorū facit ē uox illa glo-
riæ singulairis: nemī uocis mīse efficiēt
exprim datū. Sive trom sive dracones
sive principatus sive p[ro]p[ter]as p[ro]p[ter]a deside-
rant in eū p[ro]p[ter]a: no[n] se illi copare p[ro]p[ter]a
sumunt. Ig[ne] d[omi]no meo singulariter a
d[omi]no et d[omi]num ē datū ē sedē a destris
gl[ori]e ip[er]a: ut pote in gl[ori]a roquali. Et eccl[esi]a
in substantia q[ui]o g[ra]tiatione consili
maestate no[n] disp[er]si. emittante no[n] posticu[m].
Ibi illa q[ui] querit uicet et uidebit gl[ori]am
eius: no[n] gl[ori]am q[ui] b[ea]tū cereor[um]: sed
plane gl[ori]am q[ui] benignitati p[re]ce.
Quid furies sponsa ē putas potes
sequi eū illuc a te ingere audes h[ab]u[er]e
vel ualebit sc̄d archano. tag[us] archano sanctua-

rio ut et filiu m p̄c. et p̄m tuearis in
filio. **P**ro utiq. **V**bi ē ille tu nō potes
venire mō: uies aut p̄ea. **A**ge tu se
quē: quere: nec te illa tamēssibilis da
ritas uel siblinitas a querēdo detreat.
ab tueendo despere faciat. **S**i potes
ēdē: oīa possibilia sūt cōdēti. **A**llē ē ip̄
ubū in ore tuo: et in corde tuo. **C**ede
et iuemisti. **H**ā cōdere iuemisse ē. **N**o
cūt fideles habitaē xp̄m p̄ fide ī cordi
bus suis. **Q**uid gr̄us? **Q**uere ḡ se
cura? quere deuota: bonū ē dñs aīe q̄
renū se. **Q**uē uons? sequē actibus:
fide iuueni. **Q**uid nō iuocat fides?
atttingit mācessa. dēphendit ignota
et cōprehēdit mīmēsa. app̄hēdit nouis
siā: ip̄am dēsp̄ et mīmē. suo illo uastis
simō siū quodāmō trācludit. **F**idē
dixer. **E**nīa bīamp̄ tūtūrē. quā nō
iūlīgo cōdō: et fide teneo quā nō cōp̄ia
mete. **I**h̄ dīat aliquis. **Q**uō cōderit
p̄dicāne? cū fides ex auditu sit audita
p̄ubū p̄dicātōis dñs h̄ p̄rouebebit. **E**
cōte iā p̄estō sūt q̄ nouā sp̄osā celestā
mūptūrā sp̄os̄. de quib⁹ opt̄i t̄struāt.
et t̄formāt? fide docēant: formā pie
tatis ac religiōis cōdānt. **A**udi nāq̄ ad
adīat. **I**nuenerūt me uigiles: q̄ nō
diūt cūtātē. **Q**ui em uigiles h̄?
Nempe illi quos saluator ī evāgeliō
btōs p̄omūat? si cū uenūt tueorū
uigilantes. **Q**uā bonū uigiles q̄ nob̄
dormīentib⁹ h̄n̄ uigilant: q̄ rōnē
p̄ātib⁹ mīs iōdditūt. **Q**uā bonū
custodes qui uigilates aīd atq̄ ī orōib⁹
p̄notātēs hostiū t̄sidias sagac̄ exp̄lo
rant: antīpānt cōsilia malignātū.
et dēphendit laqueos. eludit tēdūlās
reanula dissipant machināmēta fru
trātūt. **I**h̄ sūt fr̄m amatores et p̄li
xp̄am: qui mītū orant p̄p̄lo et vī
usa sīt cūtātē. **I**h̄ sūt qui multū
solliciti p̄ sibi cōmissis dīmīs ouibus
car sūt cōdiderūt ad uigilāndū dilu
lo. **L**ad dñm q̄ fecit illos: et iōsp̄al ab
tissimū de p̄cātū. **E**t uigilant et dēp̄cā
tēt sc̄entes sūt i sufficiātē i custodiētā
cūtātē: et q̄ n̄ dñs custodiet cūtātē.

frustrā uigilat qui custodit et. Porro n̄
dñs ut p̄p̄iat uigilate et orate ne iōtē
tis ī tēptātōne: laquet q̄ absip̄ dupla
h̄ exāno fidelū studio q̄ custodū. nō p̄t cē
securā cūtās nō sp̄osā nō oues. **H**orū
differētā queris? **b**ut̄ sūt. Cūtās
p̄ rollātē: sp̄osā p̄ dilōne: oues p̄
māsuetudine. **V**is sūtē h̄ sp̄osā q̄ mī
tātē cē? **V**idi mīp̄ cūtātē sc̄am uīlā nō
uā descedētē de celo? adeo p̄ata tāp̄ sp̄osā
ornatā mīro suo. **I**deptidē t̄ hor et de ouib⁹
liquido agḡebit: si cōrdeis p̄m̄ ille cūtās
perū loquor: cū sibi p̄mo oues cōmītē
tēt: q̄ attētē sūt de amore cōmōntq̄ sūt.
Ed utq̄ tātā cūtā sapiens cōdōr: nō fe
asset: n̄ se sentītē sp̄osū: id sibi utq̄ q̄
līmo iōdētē cōfēnciā. **A**udite h̄ a
mīc̄ sp̄osī: si t̄m̄ amīa. At p̄arū dīp̄
amīa: amīssimī sūt opt̄i. q̄ p̄uili
giō tātē fāmiliaritātis donat. **P**ro
ociōse tōtēnō repetitū ē p̄ petre amās
me ī cōmissionē ouū. **E**t ego quidē id
significātū p̄m̄ p̄tō: ar si illi dīfī
h̄s. **D**īsī testimōnū tibi phibente cōfī
q̄ me amēs et ualde p̄fēq̄ amēs h̄ ē
pl̄q̄ tūr pl̄q̄ tuos pl̄q̄ cātē re. u
hūi p̄petitōis mee mīs ip̄leat? neq̄
sūtīp̄ias curā hāt n̄ te it̄romittas de
ouib⁹ meis. p̄ quib⁹ sanguis utiq̄ me
effus̄t. **T**erribilis sīmō: et q̄ possū
cātē ip̄auida q̄ruus tīrānōrū cōda
cōtātē. **P**roptēa attēdētē uobis q̄nīq̄
opus hūi mīstērī sōtātē cōfī. **A**te
dītē ip̄ uobis: et p̄nosō dēposito q̄ uob̄
cōdūt ē. **C**ūtātē ē: **V**igilate ad nō
dīa cōcordiāq̄. **S**p̄osā ē: studete or
natū. **E**t h̄ tēra ad illā tēma sūt
cūtātē. forte nō tēnḡtē p̄m̄ dī
tēt. Porro custodiātē cūtātē ut su
sufficiētē trifaria cēt: a uī tīrānō
uī: a fraude herētōrū: a tēptātōmb⁹
demonū. **S**p̄osē uōt̄ ornatū: ibōm̄
op̄ib⁹ et morib⁹ et ordimib⁹. At p̄astū
ouū: cōt̄ quidē i p̄astū sūtūrātū
tōp̄ i hēditātē dñm: sed ē dīstītō i illis
Hā sūt mādata q̄ dñris atq̄ carnalib⁹
amīm̄ sp̄onūt: ex lōge vīte et dīstī
pl̄m̄: et sūt olera dīspēsātōnū que
oues sūt. intēdītē p̄astū

Firmis et pusilli code de respiciat et inām
aponit et sūt rōfliciū solidū forma q̄q̄
erātū sapie p̄ponit̄ sams: et q̄ exēti
tos h̄at s̄p̄ ad dīscērētē boni et mali.
P̄uul' nāq̄t̄ agnūl ad h̄eritātē lac
p̄t̄a dānt̄ nō es̄ta. Adh̄ boni solliciti q̄
p̄st̄ores īp̄m̄ḡuāc pecus nō cessant̄ boīs
elēt̄is q̄ exemplis: et suis magis q̄ alie
nis. Nā et si alienis et nō suis ignom
ina ē illis: et pecus ita nō profitat̄. Si
ē ubi causa ego q̄ uideor ut uos p̄st̄ores
ger̄e aua. uobis agnūs̄ mōys̄ māque n̄
p̄ḡat̄a iob. mām̄ samuhelis. statutē da
ud̄ er̄ si qua sūt eūthmodi exēpla bonor
im̄t̄is ip̄e et ip̄aciens atq̄ īm̄sericors
et māme sanct̄i sermo uero mām̄ sapi
de uet̄: et uos mām̄ auide capiet̄.
Verū h̄o sup̄ne r̄linquo p̄met̄i: ut qd̄
minus uobis ex nobis ē ip̄a sup̄pleat̄:
et qd̄ ḡerā ip̄a corr̄igat̄. Neū uō p̄st̄or
long h̄o quoz curabit̄. ut h̄o elb̄a gelūt̄ ī
ueiat̄ habē sal ī semetip̄o: sc̄es q̄ s̄no
sile condit̄. quāt̄ū planuit̄ ad grām̄.
tūt̄ū p̄odēt̄ ad salutē. H̄ic r̄erim de custo
dia ciuitatis atq̄ ornati sp̄onse: ner
uō et de p̄st̄or ouū dūcta s̄nt̄. Volo
t̄ ad eadē paulo exp̄ssis̄ designaē. M̄
eos q̄ dū auide mām̄ honorib̄ ihant̄
mām̄ p̄ude ḡub̄ se sup̄ponit̄ onerib̄.
exponit̄ p̄culis̄. ut sciānt̄ ad quid ue
nerit̄ sicut̄ scriptū ē. Am̄te ad quid?
in fallor ad solā ciuitatis custodiam ut
h̄o satis ē p̄aret̄ opus ē uiro fort̄.
spiritali fideli: fort̄ ad ḡuſſandas tū
rias: spiritali ad dēphendendas iſodias:
fidei que nō q̄ sua sūt querat̄. Porro
aut̄ ad mores honestandas uel corrigē
dos qd̄ utq̄ ad decorē p̄t̄inet̄ sp̄onse:
quis nō liquido agnoscatur p̄ necessaria fē
uē multa quidē diligētā disiplinē re
sumit̄. Ea p̄ oīs̄ cui h̄o opus r̄eub̄ opt̄
ut feruac̄ zelo illo: quo ac̄t̄ p̄p̄us ille
emulator sp̄os̄ aiuet̄. Emulator uos dei
emularē: despondi enī uos b̄m̄ uiro v̄
gīne casta exhibē xpo. Ja q̄to ī pastua
diuīnōz educet̄ eloq̄or̄ ḡges d̄m̄cos:
p̄st̄or p̄d̄ota. Et si doct̄us qd̄ fud̄
nō s̄t̄ aut̄ bons̄: uerēdū ne nō t̄a nutriat̄
doctrina uberi. q̄ nōcessat̄ uita sterili.

154

Teneit̄ uaq̄ et m̄har p̄te h̄o om̄us subit̄
absq̄ sūt̄ p̄t̄ uit̄aq̄ laudabili. H̄ec
q̄nō laudam̄: fīns īdīat̄ ubi nō eāt̄ si
m̄s. Quoram̄ ī matēt̄ alterā: et cui
hāc ced̄ īdeat̄ ī dignū. Augor vndiq̄
et qd̄ egrī ferā ignorō t̄ aueili ab ista an
distēdi ī illā: n̄ q̄ urolib̄ simul utrūq̄
molestius. O seruitutē: o nāt̄atē. No
qd̄ uolo h̄o ago: s̄ qd̄ oī illud facio. Dotate
t̄n ubi desim̄m̄: ut sp̄ato m̄d̄ ī dīe libe
rit̄ eīt̄. inde mox ordīam̄ ī moe sp̄os̄
om̄e ih̄u xpi d̄m̄ nr̄i: q̄ē sup̄ oīa deus
būdīca ī sclā amen. **Secundū lxxvij**

Eya expediti sum. Dri
m̄ hestio s̄mone q̄les
t̄uia hac qua abulam̄
uellem̄ h̄e dures: nō
quales h̄em̄. longe diss
miles exp̄im̄. Nō om̄is
sūt anna sp̄onsi quos hodie sp̄ose h̄e īde
ossifē t̄m̄s: et q̄ ut uulgo aut̄ eā quasi
ad eetrare iudeat̄. Paua admodū sūt q̄
nō q̄ sua sūt q̄at̄: ex oīb̄ caris eius. Di
ligit̄ munera: ner p̄nt̄ p̄t̄ dilige sp̄in̄:
q̄ manq̄ dederūt̄ mām̄one. Int̄ud̄ quō m̄
cedūt̄ int̄idi et ornati cūtām̄i varie
tātib̄ tāḡ sp̄onsa p̄cedens de thalamo
suo. Done si quēp̄ā talū ip̄ete em̄m̄is.
p̄cedēt̄ aspereris̄: sp̄onsa p̄cūs putab̄is
qua sp̄onse custode. Bon̄ uō hac illis eru
berare ex̄stinas r̄erū habūdānā. uestrū
sp̄ledēt̄. mēsārū luxurie cogētē uasdot̄
et aurērū: n̄ de bon̄ sp̄onse. Indē ē q̄
illa paup̄ et tops et uuda r̄liquit̄: facie
m̄seranda. Tulta. hisp̄da exanguis. Ut
h̄o nō ē h̄o sp̄e ornāe sp̄onsa sed sp̄oliare. nō
ē custodie sed p̄de: nō ē defēndē s̄ exponē.
nō ē ih̄u s̄ p̄st̄ne: nō ē past̄e ḡge sed
mactae et deuorae: dūcteo de illis d̄no q̄
deuorat̄ plebē mēa ut ibū pāuis: et q̄
comederūt̄ iacob et locū et desolauerūt̄.
Et ī alio p̄phā. Qām̄ p̄ll̄ me comedent̄.
Quāt̄ dīat̄. P̄t̄orū p̄na ex̄gūt̄: et p̄st̄atib̄
debitā sollicitudīne nō ip̄edēt̄. Quāt̄ dāb̄
in dēm̄o p̄p̄itorū q̄ nō plus nūḡlet̄ sub
dit̄orū euātādis mārsubn̄s: q̄ uāis ex
t̄pandis. Obi qui orādo flectat̄ uāt̄:
app̄duet̄ dñm̄ plātib̄ d̄no. Leuora lo
qm̄: ḡuād̄ ḡuād̄ manet iudicū. Sime
causa t̄n l̄ h̄ys uel illis timoram̄: q̄ nō

audire nos. Et si hūs forsitan mā det?
ista que dixim⁹ dignabūt⁹ legē⁹; à si
forte legent m̄ i dignabūt⁹; quāus res-
tus filii h⁹ facerent. Pterea cīmquā
istos. nō iudicet spōse fūcēdōres;
et i dīam⁹ pos̄ illos. a quib⁹ spōsa fēm
uēta loquit⁹. Et quidē illorū isti somnii
sunt locū m̄sterni; s̄ nō zētu. Successores
om̄is rupiūt̄ eē; imitatores pauci. O uīmā
tā uigiles rupiūt̄ ad curā; q̄ alacres
rūt̄ ad cathēdrā. Vigilaret utiq̄ sollicitate
sūates ab illis uēta; sibi cōditā. vīno uō
euigilaret p̄ semetip̄is; n̄ tñcerent de
se dīti. Uīmā mei et p̄enn̄ mei; adū
sū me appropinquerūt̄ et steterūt̄. Justa
oīo querimōna; n̄ ad ullū uīstius q̄
ad mām̄ i ferēdi etatē. Parit̄ ē m̄s
vigilibus q̄ nō sūant̄ nos; n̄ et p̄dant̄
Alto quippe dūm̄i obliuicē sōp̄no ad
nullū dīm̄e cōmmandis tom̄tuū exp̄
gīt̄; ut uel susūpōrū p̄culū exp̄
uestant̄. Inde ē ut nō p̄ant̄ suis q̄ nō p̄
cur sibi; p̄metes p̄u⁹ et p̄alentes. Iđem
q̄ nā illi sūt uigiles⁹; aq̄bus se uēta p̄
hibet sponsa. Nēpe apli atq̄ apli
nūri. Nē h̄i s̄t̄ qui custodiuūt̄ ciuitatē; q̄ cā
ip̄az qua mēnerūt̄ etiām⁹ eōs; uigila-
tūs quo nūt̄ tñp̄e fūs̄ p̄dilitatē cōspicant̄.
a malo utiq̄ domēstro et testimo sicut
sūpt̄ ē; et immā hōis domēstra eō.
Nō em⁹ p̄ qua usq̄ ad sanguinē i stiterūt̄
fuo dereliquerūt̄ p̄dōm̄a deſtitutā; ſed
p̄tegūt̄ et cuſtodiūt̄ et. die ac nocte h̄ē
i uita et i morte ſua. Et p̄ p̄nō ſa ē i ſp̄at̄
dīm̄ moř ſtorū ē; nō abigo ego quin et
i morte tāto potius id agat̄ quāto i ſp̄a
aplūs i ſorat̄ ē p̄nōpat̄ eorū. Sic qua
aſſenſtrat̄ quis; ac ſi oculis tuis uideris
ea. Sūt̄ aut̄ ab hūam̄ ſeduſa aſpetib⁹.
Qui ego ſi tu tuouūt̄ oculorū ſtēmōm̄
fidele putas; ſtēmōm̄ dei mai⁹ ē. At uō.
Sup̄ muros tuos h̄ilm̄. cōſtitui cuſtodes;
tota die ac nocte i p̄petuū nō tacet̄.
H̄z de angelis i quis id dīm̄ ē. Nō abnuo;
om̄is ſūt̄ admīſtratōr̄ ſp̄us. At quis me
phibeat id et de iſis ſentire? q̄ potēnā
quidē mīme iā ip̄is angelis t̄pares ſūt̄.
Affū aut̄ et mā eo nobis forſitan ḡma-
mores exiſtit quo nā cōuctores. H̄ige

et toleratiā carūdē passionū ac mīseritā
iquib⁹ nos prot⁹ ad⁹ usam⁹; nichil ne
dpli⁹ mīserit⁹ q⁹ nob⁹ uel sollicitudis
opab⁹ in mētib⁹ satis⁹; qđ et se tristisſe p
cas pīculdubio meminerit. **N**one illa
spōri uox ē. tñ siuimus p ignē et aquā⁹
et eduristi nos in r̄frigeriū. **Q**uid
Ipi⁹ tristisſerit et nos in mednis ignib⁹
ul⁹ fluctib⁹ delinquet⁹; nec saltē manū
porigē dignabit⁹ pīdītātibus filii. **N**ō ē ita. **B**ñ tecū agit o mīr etiā. bñ
tecū agit⁹ in loco p̄gimatiōis tue. de
celo et de terra uicit auxiliū tibi. **Q**ui
custodit te nō dormitat ne dorment⁹.
Custodes tui āgeli sūt. uigiles tui spūs
et mīr iustorū. **N**ōn reat qui te ab utrīq;
mīta spiritib⁹ se seūt: ab utrīq; pī custo-
dīt⁹. **E**t eius sollicitudis rō quib⁹
sua. **I**ns quidē q⁹ sine te nō coſumēt⁹.
illus nō q⁹ nī dē te ad ſiu plēntudinē
mīne iſtaueret⁹. **D**ā quib⁹ neſaat ſatiſma-
cadente de celo et eius cōpliab⁹ minū ſup
ne multitudinis pīte nō modici ſimilitū.
Dete itaq; om̄is cōſumationē exptauit alii
nū. ali⁹ deſideriū ſui. **A**gnosce pīce uocē
tuā t̄p ſalmo. **N**e exptauit uifū: donet
cōtribuas mī. **E**t adiutēdū q⁹ nō iſta illos
ſilli iſta potius tuicisse iſferat⁹; et ut e
ſuſpicer ad h̄ ipm ſtudio deſtnati. **N**am
quid pīdīcabit nī mutat⁹? **O**ctīq; h̄es loqīc
tēbāngelys. **I**te gente ego mitto uos: et
ut pīdīcātēt evāgeliū dī creatū. **I**ta ē.
Illa querebat pīonſi et ſpōſi nō latebar.
nēpe q⁹ mīb⁹ ipm exptauit eā ut ſe pīere⁹;
et dederat illi cor ad pīcepta et lege uite
et discipline: dīmō eēt qui iſhūt et
dōcēt uia prudētē. **E**t mīſt mōtū ſu
eius plantatores et rigatores. qui eā e
mutruet et cōfirmanter in dī ſtūdīe
uitatis: h̄ ē indicarent illi certaq; red
derent de dīlō quia uitā ē quā quiet
et quā uē diligūt aīa eo. **E**t r̄uenit quib⁹
fidus uerque amor⁹. il ſi quo uitā
ad amāt⁹. **R**anome ſu compos. vitā ſi
ſi capax: ſed ut nō forem ſi amor u
titatis deſiuit. **H**orū quippe ramorū h̄ fructu
ē: et ego radix. **N**ō ſi ſearū ſearū ſi
abs⁹ eo ſuerit. **I**n illo immītū nē immī
illud dīmē ymagīne emēt iſigne hau
dubū ē: ex qua ceteris pīſtat cānibus.

Ideo quod audet alia mea ad dulces castos qui
 assurgere uitatis amplexus. et in amore
 ipso tamen sentiatur ac suavitate questus? si
 tu fueris gratiam in orulis tanti sponsi ut dig-
 nus esset que ad hanc pertinet gloriam? p-
 ro ipso ea sibi exhibeat non habere manuam
 a rugis. a' aliquid eumodo. Quia
 putas esse dissimilis quod ue dignum pena? ta-
 tu donum dei onosum tenet? Verum h' alias.
 Hunc uero sponsa quem querat in nomine rep-
 fert? et quos non querebat ab ipsius figura
 e' audiatur h' qui sibi ducet et preptore uias
 uite regi non formidant? ipsi sibi in arte
 genituali erentes et discipuli patet et mafri.
 Non sufficit h' etiam coacteruant discipulos
 sibi. ea duces rerum. Quia multi ex h' a
 iro temere periculosissime oberrasse coguntur?
 minimi ignorantes astutas satane et co-
 gnatrices ipsius? feni' est ut qui sunt regnante
 carne consumaretur? abducti turpiter lapsi
 dampnabiliter. Videant promide quod euangelio
 sit quod tanta abulenta? et de sponsa ex?"
 sumat. quod non plus ad eum quod desiderat illo
 modo valuit puerum quod sibi occurseret quorū
 magistri ueteres ad cognoscendū de te
 dilecto esse ad distendū timore dñm. Sed u-
 tor dat manū: quod dare dissimilat preptori.
 Et quod dimittit oves in pastura absas custo-
 de: pastor et non ovis sed iuponū. Hanc
 in videam de sponsa quod se dicit inuenit.
 Nuchi autem iuste fatus ubi metemus po-
 possesse uideret? Nam ita h' dicit. ac si de uno
 loco emā uenit. Deit autem ab oriente et
 ostendit uix ubi dñm? et a cūtis simili
 tre. H' neque aliquā congregata est in locu-
 bū: ut ab aliis seu ab angelis inueni-
 retur dicitur ut dirigenda ad illū quem
 diligit autem sua. Sunt ne plus iuentu-
 quod collat. Nam quod nec est. Quiaobre
 scollam si congregata si esse quod magis esse
 uorabile copetit conuocat a predicatoribus
 se dirigit: transisse similes in nomine in ali-
 quo. Coadiutores enim dei sunt: quae et
 audiē loquente quod non colligit mentem dis-
 pectat. H' neque h' ab re in videbitur: si
 dixit quae ab eo fiducia sua ediscatur.
 Si quidē h' fecerūt una cum illo quod in elba-
 gelis loquitur. et super hanc petram edificari
 lo emam meam: et quod fiducia est super fir-
 mā petram. Hunc uero nichil horum loquitur?
 sed p' solutū quidē phibens se lueta.

cunctari aliquātulū nos fuit: atq' in
 suspitione nos addunt. latere loco quod sit
 diligencius trahendū. Voleba p' terre fa-
 reor: meq' subducere hunc scrutino q' me
 sufficiet non sentire. Ceterū remansens t' qua-
 tus e' dubius et obscurus uobis quidē sur-
 sic corda letabubus etiam sup' spem meā
 adiutū me sensui. p' uide diffidencie:
 et iphēdens timore meū. adordior non
 quidē temē q' tamē refugiebam. Uerit
 ut confido solutū adiutoriū: q' si min
 ap' beniuolos tū adiutores auditores non
 eit onosum q' uolu'. Verum h' habebit se-
 quens sermo p'cipiū: na p'ntē h' clau-
 dum. Ipse autem d' nobis ea q' dicitur non
 solū tenet metu' p'cident' diligē et effi-
 cat' adiuplē sponsi etiē ihūs xps dñs nr.
 q' e' sup' oīa deus bñdās t' s'c'la' amer.

Sermo levym

Habui iusticium si bñ
 mem' illuc stetimus et
 hesimus: strupulosiq'
 videb' audientes q' spe
 sa a p'dicatoribus suis
 se muetū dixerit. Porro cause m're cūta-
 totis et dubitacōis a nobis exp̄sse fuit: et
 vixit ē aliquid ē querendū. sed non in
 calce sermōis quo tā artabamur: q' q'
 sitū ē potuit explicari. Quid ē stat' nū
 ut debitur tā solu'm? In explicacōe sar-
 menti magni. illud loquor q' dicitur ge-
 nū i' spiritu ē i' xpo et i' emā. sc̄m cūstūp
 cōnubii i' ipm ē opus m're salutis. In
 eo tā tres sibi iure cooyantur: deus an-
 gelus homo. Et deus quidē quid in operet?
 et curā geret nuptiarū dñc filii sui.
 Ipse uero toto corde id agit: ac tota uo-
 lute. Et utiq' p' seipse sufficit et absq'
 animiculō horū: hic autē sine ipso p'nt
 facē nichil. Ergo q' ex illis ascūnt
 opus m'isteriū huic: non sibi solacū
 p'f'f'm quiescit illis. Nam horibus q'
 de m'ita locauit t' ope p'f'f'm illud dignus
 ē oparius mercede sua? et q' b'mis
 quis p' stōm p'f'f'm labore mercede acti-
 piert: sive qui i' fide plantat sive q'
 rigat q' plantatū fuit. Angelorū at
 cū ad salutē huic g'mō m'isterio
 utitur? nōne fuit ut ab hominib'

angeli diligant^r. **N**ā quia ab angelis
hōies diligant^r. mī uel mayne adūti
poterū. q̄ antiq̄ sue cūtitatis dāpna ex
hōib⁹ iſartū mī āgeli nō ignorant.
Ad alib⁹ pſo iſgi legibus īgnū caritatē
detebat. q̄ p̄is iporū q̄ p̄is regnaturi
sūt. mutus q̄ amoribus et puris affēctib⁹
rūmē et m̄dē. **E**st aut̄ m̄ mō opandi dif
ferēcia multa: p̄ auſtimmū opari dig
nitate. Deus n̄cēpe fuit qd uult. sola ipa
facilitate volendi? s̄n estu. s̄ne potu s̄n
p̄uiditio loci uel t̄pis. ul̄ cause uel pſoē
Est em̄ dñs sabaoth: q̄ cū t̄nq̄llitate
iudicat oīa. **E**st sapia: disponens oīa
suauit. Porro angelis nō absq̄ motu o
pat̄. t̄a locali quā t̄pali. s̄ne estu tamē
Homo at̄ nō ab estu animi: n̄ a motu
regis animi q̄ liber⁹ ē m̄ opando. Deiq̄
cū t̄mōē et tremore suāp̄is uibet̄ opari
salutē: atq̄ t̄sidore uulta s̄u comedē
panē s̄u. **H**īs ita expletis t̄mē nūc
meū t̄h̄ t̄a magnifico ope n̄re salutē.
trū cē quedā q̄ sibi uedidit auctor de⁹?
p̄uenitq̄ m̄ illis om̄s auxiliatores et co
opatores suos: p̄destinatōē fātōē
iſp̄uātōē. **Q**uarū p̄destinatōē nō dico
ab erortu eīe: s̄ ne a mūdi p̄ncipio
qđ. sed n̄ p̄ncipiū habuit̄ atq̄ illo uel
illo: atq̄ t̄pā ē. Porro tāo cū tempe: iſ
spurano lā in tempe fit ubi et q̄t̄ mult
deus. **S**ane p̄. p̄destinatōē: nūx cād
elōrū penes deū no fuit. **D**i mirat̄ h̄
iſidelis aīa: audiat qd magis mirat̄
nūq̄ no ſta exiuit̄: mūq̄ no dicit̄. **C**o
m̄ audacter archaniū loquar: qd m̄ de
corde dei p̄mptis ille ſupnōrū delator
cō filiorū ap̄uit̄. paulū dico q̄ ut multa
alia ita hoc quoq̄ ſuīt̄ ſuīt̄ bonitatis eius
nō ē ūtus diuīlq̄ē ſecretū: et bñdu
nos iſquens. tot bñdōne ſpirituali t̄cels
tib⁹ m̄ cristo ſicut̄ elegit nos iſ ipo ante
mūdi cōſtituōne: ut ēt̄ ſuīt̄ et ūma
culati iſ ſp̄ciū eius iſ caritate. **E**t addit̄.
Predestinavit̄ nos m̄ adop̄tōē filiorū
p̄ ih̄m xp̄m iſ ipo ſ̄ p̄p̄oſitū uoluntatis ſue.
iſlaude et gloria gr̄e ſue iſ q̄ ḡt̄ſtrauit̄
nos iſ dñlō filio p̄o. **N**ec dubiū q̄ muore
elōrū ſuorū om̄ ſta dicant̄: et ip̄i
em̄a ſit̄. In illo iſgi: t̄a profido cīmitat̄

simū anq̄ m luce opusq; prodiret huius cō-
actis quis illā uel blōis spūlū tuēt̄ aliq̄
mō ualuit? n̄ cui ip̄a c̄ntas deus uoluit
uelat̄? H̄et c̄t̄ it̄ ad nūn̄ tāntis uisa ē
emersisse in sp̄es formas q; facticas has
atq; uisibiles? n̄o cōtinuo t̄n̄ tuēta ē q; a
q̄quā hom̄ uel agdorū? eo q; n̄ agnos-
ceret? ymaginē tr̄estris hom̄is adultria er-
opta mortis caligie. Ime quo ḡnalo ue-
lamē cōfusionis. n̄o filiorū hom̄is tr̄uit
hanc uit̄? Vno sane exēpto q; cōgōit̄
sine macula. C̄manuel is ē qui t̄n̄ et
ip̄e ex nob̄ p̄ nob̄is nostri se iduit ma-
ledicti n̄i q; p̄t̄ silitudine; n̄o uit̄ate.
Hic em̄ h̄es q; appauit iſlitudine carnis
p̄m̄; ut de p̄to dampnaet p̄m̄ carne
De reo vnuis eib̄. p̄ oīl̄ d̄rōt̄ ē; elās
dico et d̄probis. Non em̄ ē distinc̄.
Om̄s p̄tuerit; et om̄s pilleū sue
uētudie portat. Ppter h̄it̄q; et p̄ i
ibus condit̄ iā c̄reata eris etiā mer-
sit̄ t̄n̄ a c̄reata aliqua tuēmi poterit
uel agnoscit̄: un̄o utrop mō t̄m̄ latē
et itra ḡmū b̄z̄ p̄destinatis et itra
massā m̄fere dampnatis. Letim qd̄
relauat ab etiō p̄destinat̄ sapia. et
utē t̄m̄ potēta m̄mē p̄dideat ab mi-
n̄io. p̄uist̄as p̄fēc̄ grā suo t̄pe ruelauit
q̄m̄ opacōnem quā ideo iſpiratōm̄ sup̄
notauit. q; de sponsi sp̄u huāmo iſp̄su
quippā spiritib⁹ fuit iſpatōne elbāgeli
paris: q; p̄te dñō uia atq; elbāngelio
gle eius ad corda om̄i quotquot erat
p̄destinati ad uitā. Frustra vigiles labo-
rassent in pdicando: si n̄o h̄ grā p̄cessisset.
¶ N̄ur uo uidentes uelocit̄ c̄tere ubi
et p̄lōs nationū i om̄i faciliante collū ad
dñm̄. cōcurrē i unitate fidei ibus et lin-
guas atq; in vna colligi m̄rem catholi-
cā tūnnos t̄re! cognoverit de diuīns
grē que a seculis abscondite tenebat?
I abscondito p̄destinatis etiē; et ḡnusi
sūt̄ se c̄t̄ tuēsse quā an̄ s̄la dñs ele-
gerit in sponsa sibi. Ex quo ut optimo
clarū sit n̄o enost̄ ec̄ q; se inēta ab
h̄is sponsa testa ē: f̄ p̄p̄ea p̄ se ab ipsi
collat̄ agnoscit̄. n̄o elām̄ cōpt̄ n̄o
cōusa. Et nēmpe ascribenda cuiusq;

missio ē: cui dicē nāc hūt vīmū si illud
de psalmo. Conute nos deus salutis
nō. H̄z nō eque illi fortasse tūcōdis uocē
sperat apari: sicut cōfūsionis. Vīmō
uō ita ē. Non ē iuuenire dñō sed pūcē:
et iuēcōnem pūcō excludit. Deīq; quid
iuēat? q̄ mīchil nō nō nouit. Nonit
dñe qui sūt em̄: aut quida. Iēc nō qđ.
Ego nō aut quos elegerim apūcipio.
Plane qđ ab etiō p̄scuit. q̄ elegit
qua dlerit q̄ dñō. id nō eāt ab
eōt phibeti iuēnta: h̄tāt m̄ q̄ ipo ut
iuēmet: fident dñm. Nā qui iudit
testimoniū phibuit: et sc̄m q̄ uerū etes
tionā em̄. H̄di inquid ciuitatē sc̄m
ih̄lē nōnā descedente de celo a deo patē:
tāq; sponsa ornata uiro suo. Iēq; e u
gl̄ib⁹ vīmō. q̄ custodit̄ ciuitatem. H̄z
audi ipm̄ eī p̄tatore ueluti dīgito eā
demonstrante uigilibus s̄ sub tropo al
tero. Leuate oculos uīros aut. et iudete
r̄gōnes: q̄ albe sūt iā. p̄pare ad messe.
Ex h̄z p̄familias oparios durat ad op̄s:
q̄ iā s̄p̄fāt sic oīa h̄tā ubi ab sp̄ ml
to suop̄pōn̄ labōe glāri et dicē queat.
qm̄ roaduītēs dei sumus. Quid em̄
factur sūt. Nempe p̄p̄sa questuri:
nēta p̄ iudicare de dlcō. Non em̄ suam
queret. sed sponsi glām: qm̄ anima p̄sp̄
sūt. Et p̄phat nō multū apud illa labo
ribut: ad est. iamq; illū tota deuocōe
r̄p̄tunt: dñm h̄tā e uolūtas eius a dñō.
Demp̄ neccū illis quidq; loquēt̄b⁹ m̄
rogat de dlcō: et p̄ueit p̄dicatorēs su
os p̄uēta ip̄a p̄ontans et dicens. Dō
que diligit aut mea iudis. H̄n̄ p̄
m̄ se iuēntā phibuit ab h̄tā qui custo
dūt ciuitatē. que a dñō ciuitatis iā se
nouēt eē p̄uentā: quat̄m illi talē eā
iuēment nō facerent. H̄tā a petra cor
nelius et paulo ab anatā iuēnti sūt:
nā abo p̄uentā a dñō erat et ip̄a. Qd
saulo p̄p̄cius: qui uoce et mēre sup̄lia
iā clamauēt. dñe quid me ius face?
Omn̄us cornelius: qui elemos̄m̄s
et orōibus suis dñō qđe eas p̄bi ip̄a
te p̄meruit p̄uētē ad fidēm̄. Inuit
quod philippus nathanaelē: s̄ p̄aus

156

dñs illa iā eēt sub fīcu iā iudeat. Que
dñi missio nūq; q̄ nō p̄ano fīut. Etan
dras s̄mōne fīm̄ sūm̄ m̄h̄lōm̄n̄
iueisse īfertur: s̄ p̄misit eque a dñō
atq; p̄scit ut uocaret̄ c̄phas q̄l fōrūs
in fide. Legim̄ et de maria q̄ iuēnta
fīut ī uero h̄tā de sp̄i s̄o. Christo
aut s̄līc̄ quid h̄tā t̄ hac p̄te sp̄ost dñm̄
matri ip̄a. Nā em̄ et ip̄a iuēnta eāt
h̄tā de sp̄i s̄o: neq; q̄ ab m̄t̄orib⁹
suis tā familiarii ip̄uissit de eo q̄ sp̄s
e ille. Nō sustinuit ut illi se affaret̄
ad qđ uemissen̄t: ip̄a locut̄ ē et quidē
erhabundātā cordis. Num q̄ diligit
aiā mea iudis. H̄nebat em̄ q̄ b̄t̄
om̄li qui b̄fīt̄: et amūrāt̄ eos qui
vidērāt̄ aiebat. Nā uos eſtis quib⁹
vide donatū ē. q̄ tot reges et p̄phe uo
luerūt̄ t̄dē et nō iudeant̄. Nā uos eſtis
q̄ meruistis ī carne asp̄ca sapient̄. ī corp̄
ueritātē ī hoīe dēū. M̄lti dicunt̄ eēt̄
h̄ē crīst⁹ et eēt̄ illī: sed ego tūq; m̄ ar
bitrōr̄ fīdē acc̄modiū uobis q̄ m̄aducā
tis et bibis̄ m̄ eo p̄l̄p̄ ī surrexit a mor
tuis. Et h̄ dñm̄ sūt: de eo q̄ sp̄ensa su
stata ē a uigilibus. Si quo m̄m̄
sup̄plebit̄ s̄ernōe alredo. M̄lti aut ex
q̄ uel marime liquet̄ p̄uentā fluisse a
sp̄i s̄o: ab h̄tā uō q̄ custodit̄ ciuitatē
nēta r̄p̄t̄ q̄ uē ip̄a sūt̄ q̄l p̄scuit̄
et p̄estimauit̄ an̄ sc̄la deus. p̄auit̄ di
lcō filio suo delicias s̄p̄enās ī cōsp̄it̄
eūs. ḡm̄mas sūt̄ lūlū et florens met̄
nūt̄ an̄ dñm̄ p̄rem̄ dñm̄ m̄ h̄tā xpi
sp̄osi eāt̄: qui ē sup̄ oīa deus b̄t̄dōs
ī st̄la amēt̄.

Sermo lexe

Dom̄ q̄ē diligit aiā
mea iudis. O a
mor p̄p̄s vēhemē.
flagrans p̄enuose: q̄
p̄t̄ te aliud cogitare
nō sūm̄: fastidis cēt̄: cōtēpm̄s
oīa p̄ter te: te contentus. Confidis
ordines: dissimulas usit̄ modū iſ
nozas: totiq; qđ oportūtās qđ tōis.
qđ pudoris qđ consilij uidiūt̄ ue eē iu
detur triūphans in temetip̄o. īdigis

i captiuitate. En domine quod cogitat ista et
loquitur te sonat te redolat et aliud inhi:
ta est ipius et tor uedictum et lingua dicit.
Quoniam que diligit anima mea uidetis. Si
uero huius sciant quid cogitet ipsa. Quae di-
ligit anima tua de ipso satis tars. En non
hebet nomine. Quae non uero tu et ille
quis. Et huius ita dixim propter singularitatem
eloquii et in signe ubiorum membrorum: qua-
propter scriptum, teris dissilis sans appetit.
Quoniam i egypto amio hoc non ubi pensanda
sunt. sed affinis. Cum ita non quoniam scis
que totius huius uolumen dicitur constat ex
materia. non ubi sit estimandus aut
lingua sed ope et uitute. Amor ubique
loquitur: et si quis horum que leguntur caput
notum ad ipsi. amet. Alioquin frustra
ad audiendum legendum uero amoris carnis
qui non amat accedit: quoniam oido non potest capere
ignorantem eloquium frigidam pectus. Quoniam em
grece loquente non intelligit qui grecus non est.
nisi latine loquente qui latini non est.
et ita de ceteris. sic diligua amoris ei qui
non amat barbara erit: et erit sicut es
sonans ac cymbalum hymnens. **Ita**
uero uigiles loquuntur quoniam de spiritu et ipi aste-
pent ut amant. scimus quid loquitur spiritus
et amoris uocibus optime cognitis sibi et
promptu huius modi in sili lingua. studiis
amoris pietatis possimus. Tunc ita
ibius edictum emititur de eo quod queritur:
ut dicat. Paululus autem per tristissime esse: et
ueni quod diligit anima mea. **Non** paululus:
quod ubi abreviatus fecerunt ei symbolum
fidei credentes. Et quod sequitur haec est. Opor-
tebat quidem sponsa transire per eos quos
cognoscet uitare: sed transire. Non enim
transisset et ipsos: non transisset quem que-
bat. Atque huius suos ab illis non abi-
gas. **Ne** enim predicabat semetipsos. sed
dum suum ihesum: qui ab ipso dubio et super
ipsos est et ult. **Vnde** et ait. Transire ad
me omnes qui concupiscent me. Ne suffi-
ciebat transire: et per tristissime datur. Inquit
per tristissime quod uestigabat. **Ne** non enim de
morte ad uera transierat: sed per tristissime
ad gloriam. **Quid** in ena hanc optinet
per tristissime. Alioquin non poterat apprehendere

quem non per eadem uestigia sequeretur quo
cuperat. Et ut quod dico clarus sit
si dominus meus ihesus resurrexisset quod
a mortuis sed ad celos nomen ascenderet?
non poterat de eodem tempore per tristissime
transire tamen: ac per hunc sponsum illam que
rente transire solu[m] oportet non per tristissime
sire. **Nec** uero quoniam i[psa] surgendo transiret
et adiecerat per tristissime utique ascendendo
merito se etiam ista non transisse sed per tristissime
suisse prohibuit: que huc fide siquidem
et deuotio ad celos usque secuta est. **Quis**
crede transire transire est: sed etiam as-
cenzione per tristissime. Et forte ut dispe-
me mem die altera cum de ipsa tra-
re nouerat illa: ista non nouerat. Ergo
quod sibi docebat instructa ab illis quia
si qui surrexerat etiam ascendisset?
ascendit et ipsa per hunc per tristissime et tunc.
Quid inuenit per tristissime. ubi ille me-
corpus est? **Paululus** cum per tristissime eos.
Et ibi eos: non tam ipsos quia ratera mem-
bra sua que sunt supra caput nimis
punctu pressit duobus atque transi-
runt ut iam diximus et ascensione.
Etem per tristissime christus. **Quod** si ille per-
cessit: et fides nostra. **O**bi enim illa cum
non sequeretur? **S**i ascendit in celum
ipsa illa est: si descendit ad infernum ad
eum. **E**sus enim per tristissime penas suas dilucido. et
habituauit in extremis mariis: illuc
autem manu tua deduxerat me: et tenebatur
me dentata tua. **N**onne demissus habet
oposites et summe bonum patrem sponsum.
transiit et considerare nos fecit in celo-
ribus. **A**tq[ue] pro eo quod dixit etiam quoniam
transiit eos: quoniam et semet per tristissime pre-
stans: quo ierdum i[psa] puerum. **I**nde
traxit et illud planum: cur se per tristissime pro-
misus quod transisse dicere maluit. **E**t nos in
seamus ad ea que sequuntur. **C**enimus
enam nec dimittimus: donec irrumpt illa
domini misericordia mee. et in cubiculis gen-
tris mee. **I**ta et. **E**t nunc et demissus
in defensu gentium christianorum. nisi fides defra-
uet caritas de etiam. **V**enerunt fluvia.

flauerūt uenti et impegerūt teā: et
 nō rendit eo qd̄ fidata cēt sūp̄ firmā
 pēnit. Pēt aut̄ erat xp̄us. Itaq̄ ne
 ubositate philophorū n̄ cauillacib⁹
 hēcōrū n̄ glādīs p̄secutorū potuit. p̄
 a potuit qm̄ separari a caritate dei q̄
 ē m̄ crīsto ih̄u. adeo fortis tenet quē
 diligit n̄a mea sua adeo illi adhēre
 deo bonū ē. Glādīs bonū ē: aut p̄
 suas. Quid h̄ tenarūs glādīs. qd̄
 uer aq̄us eliditur nec uenire dissoluit?
 n̄ sc̄ndit glādīs. Dēm p̄ aque multe
 nō potuerūt extingue caritate. Lemū
 eū: n̄ dūmittā. Et sc̄s p̄uarcha. Nō
 te inquit dūmittā: n̄ bñd̄peris n̄. Ita
 ista eū n̄ uult dūmit̄. Et forte magis
 q̄ p̄uarcha id n̄ uult: q̄ n̄ pro bñd̄
 tione quide. Viquid ille bñd̄tē accepta
 dūmiss̄ eū: h̄ aut̄ n̄ sic. Nōlo inquit
 bñd̄tē tua: s̄ te. Quid eū in ē m̄
 calo: et ate quid uolu sūp̄ trā. Non
 dūmittā te: n̄ s̄ bñd̄peris th̄. Lemū
 eū: n̄ dūmittā. N̄ immo foris illi
 tener uult: c̄t ph̄beat dicens. Deli-
 ḡs ne mee ēē c̄t filiis hom̄. Qd̄ p̄
 polluens aut̄ Eae ego uobisā sū cib⁹
 diebus: usq; ad consumationē seculi. Qd̄
 hat copula fortius: que vna duorū
 tā vehementi uoluntate formata ē. Le-
 mu eū inquit. H̄ in chilom̄n̄ iurissim̄.
 ip̄s̄ tenet ab eo quē tenet: cu alibi d̄
 temuisti manū dexterā meā. Quae te
 net: et tenet: quid ia cāde p̄t. Tener
 fidei firmitate: tener deuocōis affi.
 It nequa h̄ dū tenet: si n̄ teneret.
 Tener aut̄ potēta et n̄ m̄a dū. Le-
 mu eū per dūmittā: donec introduci
 illū in domū m̄is mee: et in cubiculū
 genitris mee. M̄agna etiē caritas.
 q̄ne emule quide synagoge suas delicas
 iudet. Quid ea beimḡ: ut q̄ diligit
 alia sua. q̄m̄ carare pāt sit et immice.
 N̄ imm̄ tu: q̄ salus ex iudeis ē. Ad
 locū bñ erēat cūlatur salvator: ut re-
 liquie isrl̄ salue fiat. Non rām̄ iudic̄:
 n̄a m̄i filiī magis s̄nt. Nō rām̄ iadi-
 n̄ iudeant p̄ ex ea sup̄serē: n̄ filiī
 q̄ ex eius sup̄ere uberibus. Teneat

itaq̄ etiā firm̄ salutē quā iudea p̄didit
 ip̄s̄ app̄hendit: donec plentudo genitū
 inteat et c̄is isrl̄ salue fiat. Vellit in
 cōe comune veine salutē: q̄ sū ab cib⁹
 capiat: ut m̄ singulis minuat. Utq̄
 h̄ fat: et plus. Quid plus? Qd̄ et
 nome spōse illi optat: et grātiā. P̄p̄
 sūp̄ salutē h̄. Inc̄dibilis caritas: sūp̄
 sermo p̄ longa ē ip̄a. fōsser fiden̄.
 Duxit eū si adūtissi velle se introduce
 quē tenebat n̄ m̄o in domū m̄is s̄
 et in cubiculū quoq; p̄ ē p̄rogatūe in
 diū. Sufficiabat ad salutē. si domū tra-
 ret: at secretū cubiculi signat grām̄.
 Hodie aut̄ h̄iur domū saluē fiat ē. Quid
 n̄ sit domestica salus: saluatorē t̄ḡf̄o
 domū ē. H̄ q̄ in cubiculo meret: recipi.
 seorsū h̄ secretū sūi sibi. Salus domū
 sit: thalamo deline rōndūt. In domū
 m̄is mee introduct̄ eū inquit. In qua
 domū: n̄ de qua oīam p̄nūnarat iudeis.
 Ecce ilm̄quetur nobis domūs trā despa.
 Seat qd̄ dixit: sc̄t h̄es et de h̄ testio-
 mū eius m̄pp̄ha. Reliqui aut̄ domū me-
 ā: dūm̄si h̄editatē meā. Et nūt ista
 pollicet̄ r̄duce illū: et domū m̄is sue
 p̄dā salutē īstitue. Et si h̄ parū ui-
 det̄: audi quid bonū adicat: et in cu-
 biculū genitris mee. Qui īḡdit̄
 thalamū spōs̄ ē. M̄agna amou-
 potēcia. Salvator in dignabūdūs ex-
 erat de domo et h̄editatē sua: et nūt
 ad h̄iuḡ grām̄ mitigatus īfletetur: ut
 ut redat: n̄ m̄o salvator: s̄ et spōs̄.
 Undā tu a dño filia: que et īdigna-
 cōem cōpestis et h̄editatē īstitue. Un-
 dā tu m̄i tue: q̄ bñd̄co aut̄tūr īra-
 vilitatū salus: r̄luntur qui duc̄ illi salu-
 tua ego sū. Non sufficiat h̄: addat et
 dicat. Desponsabo te in m̄ fide. Des-
 sponsabo te in m̄ iudic̄o et iustitia.
 desponsabo te in m̄ m̄a et misericordia.
 H̄ memēto: q̄ que has confiliat ami-
 citas spōsa ē. Quād ḡ spōs̄ et h̄iuc
 spōs̄ alteri redit̄: ne dūc̄ cupit. Nō
 ē ita. Cupit quide illū m̄i filia bona:
 n̄ tu ut cedat illi: sed ut cōc̄et. Suffici-
 tūq; diabūs: il qd̄ n̄ erūt due.

sed una in ipso. Ipse enim est pax nostra qui facit unitatem vestram: ut sit una sponsa et sponsus unus Christus Ihesus dominus noster: qui est superior deus benedictus in secula amē. **H****E****X****I**

Quidam virum ut copiam unius equo non ferunt per eum ut aliquod dies dum stupori et amazet famem tuam thure delat: sermo quem inserviunt a nullo facit a deo ergo ad modum moralium saepe conditum. Sed quidam per solitum. Si mihi dicitur sicut reuise licet: Non procedo nisi plus ruoluam eam. Ego dicere si recordari a quoniam spiritu loco regit desinuadatio huius ut rur sit inde ad ordinari. Neque est iustitia dampna: ymo dicit de quo totum presumimus. Quo itaque repetendum punitio. Ininde in laculo meo per noctes quae sunt quod diligit anima mea. Si fallor inde ab hinc enim et deinceps cura una fuit in hac allegoriarum densa discussa caligine ponere in luce Christi et ecce se creatas delicias. Ita rediguntur etiam ad indaganda moralia: uer enim in potest et pugnat quod nobis comodus fuit. Ita huius ita congrue facti: si que dicta sunt in crista et in eam. ubi autem per eadem nichil omnino assignemus. **H**oc dico in aliquo. Quid tuus duo isti coniuges? Quid enim die et ubi. Multa per eadem modum. Primo quidem per naturam tanta cognitio est: ut huius ymaginis illa ad ymaginem sit: deinde per cognitionem similitudo testetur. Semper non ad ymaginem tantum sed et ad similitudinem facta est. In quo similitudine sit quaevis. Audi de ymagine prius librum et ueritas: et sapientiam iusticia: et huius ymagino. Quis? Justiae sapientia ueritas. Est enim ymagno huius iusticia de iusticia sapientia de sapientia: ueritas de ueritate: qui de lumine lumine de deo deus. Hanc rerum nichil est alia: quam non est ymagno. Et tamen earum rerum capax appetens quod: et inde fortassis ad ymaginem. Celsa creatura: in capacitate quidem maiestatis appetens aut similitudines signe preferens. Legit

in qua deus hominem uenit fecit: quem et ad ymaginem ut deum et capacitas esse probat. Optet namque id quod ad ymaginem et cum ymaginem conuenire et non in vacuuu preparare nomine ymaginem: quem admodum nec ymago ipsa solo uel uero no[n] uocat ymago. Hoc uero de eo qui ymago est: quod cum in forma dei esset non caput arbitratu[m] est esse et quale deo. Vbi tibi utique eius et in forma dei inuitus: et similitudo et equaliter maiestas: et ut dum similitudinem similitudo caput: et magnitudo magnitudinem considerat sibi alterius eius similitude appetit per ad ymaginem et ei ymago: scilicet ymago quoque nichil omnino mutat: inquit illi ei ymago est. Nempe ipse est de quo sem dicens audisti in psalmo canegit quidem magnus dominus noster et magna uis eius: tu uero non res dominus deus noster et non est in quietis. Ab isto vero et magno deo habet ymagino eius ut et ipsa magna et real sit: habet et anima que ad ymaginem est. Indico. Nichil ne amplius habet ymagino ab aliata que ad ymaginem est: neque huius magnitudo rem quod assignamus. Et plurimum. Hec ad mensuram accipit: illa ad equalitatem. In non plus habet. Adiutor et aliud. Huc atriūque et a creato auctor dignatio contulit: illi gratio. Ita id magnificencia est non dubium est. Hanc huius quidem eminenciam est quis abnuat: quod omnia a deo habuit illi et deo uirum sit: et de dei substantia. Etenim consubstantialis est deo ymagno sua: et omne quod eidem sive ymagini spectri uideretur ab obiectu est consubstantiale non accidentiale. **A**d uenit attende: in quo ymagno non parum eminet. Magnus et rem ista duo non a se se dispreparat quod nesciat. In ymagine tamen sit. Neque solu[m] tamen sit et cum ymagine. Imaginem non non id rem est et quod ymagnum est. Hoc uero magnum rem quod est est. Alio non tam. **E**t magnitudo est et similitudo ipsius domine ab ea dulcissime ab inuitate sua. Si enim ut super dicitur eo anima magna est quod capax ethorum et ratione quo appetens signum: quod quidem

nec sapit que sursus sit sique sup tri-
 nō plane ē rū sed curua: cū tñ pro
 huiusmodi magna et nō desinat ma-
 gna utrū eā sit etimatis capax. Seq.
 enī illis aliqñ nō capax erit. eā si
 nūqñ capiens fuit: ut sit quā scriptū
 ē. Veruptū in ymaginē p̄t̄s̄ homo.
 Expte tñ: ut emmūcū ubi appetat
 de ipā degritute. Quo enī a magno
 rō ue abū cadat? qd ea utq̄ h̄t̄ ut
 sit que h̄t̄? Del ideo expte: ne s̄toto
 p̄uaret nō sup̄ et s̄t̄ salutis. Nā p̄
 desinat magna tē: et capax. Q̄p̄e
 de capacitate ut dix̄ estimat̄ aīe mag-
 nitudō. Quid uō sperare de eo posset?
 cui capax nō foret. Itaq̄ magnitudēz
 q̄ etenat̄. eā nā p̄dita rātudē in yma-
 ginē p̄t̄s̄ homo? bñq̄ q̄ claudicat̄
 pede. et s̄t̄s̄ filius alienus. Detibus
 enī t̄ordān. Filii alieni mēriti sūt m̄.
 filii alieni in ueteran sūt: et claudicā-
 uerūt a seminis suis. P̄t̄s̄ appella-
 ti s̄t̄ filii alieni. Nā filii p̄t̄s̄ mag-
 nitudēz: alieni p̄ amissa rātudē. Nā
 dūasset claudicauerūt sed coruerūt. a
 quip̄a filia: n̄ ex toto hoīes ymaginē
 erūs̄ent. Dūc uō p̄t̄s̄ magnitudinem
 quād̄ ymaginē p̄t̄s̄ homo: q̄ uō ad
 rātudē uelud claudicante conturbat̄
 et deturbat̄ ab ymaginē. Scriptū ita di-
 ta. Veruptū in ymaginē p̄t̄s̄ hoī.
 qd et frustra deturbat̄. Frustra oīo.
 Nā seq̄. Thesaurizat̄ et ignorat̄
 aūc̄ḡbit̄ ea. Cur ignorat̄? n̄ q̄ in
 dīmans se ad infima et ērena thesau-
 rizat̄ sibi tñ. P̄t̄s̄ ignorat̄ de h̄s̄
 que t̄re cōmittit cui conḡgabūt̄ ea?
 t̄mē ne de molienti. an furi effodi-
 enī an hosti diripienti. an ignē de-
 uoranti. Et mē t̄mēro hoī iurū-
 tū se et iubāt̄ h̄s̄ que iūta sūt. fle-
 bilis uor illa de psalmo. Nā ser fui-
 sū et curuatus sū usq̄ t̄mē? tota-
 die cōtristatus m̄ḡdiebar. In semet
 quād̄ expt̄. b̄t̄are illis sūt̄ sapient̄
 deus iūm̄ hoīem fecit: ip̄e aut̄ se t̄

pluit̄ doloribus mulis. Et cōtm̄o ux-
 ludibri ad eū: iurūde ut t̄mēam̄. C
 H̄bñ uenim̄ h̄t̄. Nempe mē aī do-
 core uellens iūm̄ magnūq; quo genio
 bono diffimeramus ymaginē ner m̄
 aīa ec̄ bñt̄ n̄ aī aī: q̄ ad modū illo
 et aī illo ea bñt̄ ec̄ fidū eque afferat̄
 docim̄. Et derūtudē quād̄ ex h̄s̄ q̄
 dā sit liquet. q̄ dūsa et ab aīa sūt̄ et
 ab aīe magnitudē: q̄nād̄ ea eā nō
 exīte et aīa manet et magnū. Veru-
 tam̄ magnitudē aīe q̄ dūs̄t̄rē
 dicebit̄. Non enī mē p̄t̄ vnde rātu-
 dis ec̄ q̄ mōstrata ē: et nō sūt̄ rātu-
 dis ita et magnitudē sua p̄uari aīa
 possit. Nō ē t̄m̄ sua magnitudō aīa.
 Nā et si aīa nō uenit̄ absq̄ magnitu-
 dē sua: ip̄a tñ et eīt̄ aīam̄ dūt̄ur.
 Quēs ubi? In angelis. Inde quip̄e
 angeli bñt̄ aīe magnitudō probat̄ ex cap-
 tu uideb̄ etimatis. Qd̄ si eo cōst̄it̄
 aīam̄ diff̄p̄ac̄ a rātudē sua q̄ ea carē
 possit? qd̄ m̄ eque liquat̄ ec̄ dūsa et
 aīa magnitudē quād̄ s̄lī p̄t̄a uendicā
 nō possit. Cū itaq̄ n̄ illa iōi n̄ ista
 t̄ sola sit aīa: p̄at̄ utrūq̄ dūf̄fer̄
 diff̄re ab ea. Item. Nulla forma ē id
 cuiq̄ ē forma. Est aut̄ magnitudō for-
 ma aīe. N̄ ei ideo nō forma q̄ iſepa-
 bilis ē illi. Hor̄ siquidē sit̄ cōsubstan-
 tiales difference om̄s? h̄ nō mō p̄e
 p̄p̄ia: sed et p̄la quēdā? h̄ eāt̄ alie-
 t̄nūables forme. Non igit̄ sua mag-
 nitudō aīa nō magis quāt̄ sua ingred̄o
 coruq̄ quāt̄ sua candor ip̄e. q̄ sua risibilit̄
 seu rōnālitas homo: et tñ coruū sine
 ingred̄o: nec sine cōdore tñne n̄ ho-
 minē q̄ nō risibilis ē. et rōnabilis vñq̄
 ip̄ias. Ita et aīa et aīe magnitudō:
 et si t̄p̄yabilis dūle tñ ab iūce sūt̄.
 Qd̄ nō dūse? at h̄ in subiecto illa
 subsat̄ et subsat̄a sit̄. Sola sumā
 et cōcreta nā que ē trūt̄as deus hanc
 sibi uendicat̄ merū singulare q̄ sue
 cēt̄ie simplicitatē: ut nō aliud
 et aliud nō alibi quo et aliud sed ne mō
 quād̄ et mō memet̄ in ea. Nempe
 t̄semet̄ manēs qd̄ h̄t̄ ē et qd̄ ē sp̄
 et bñq̄ mō ē. In ea et multa iūt̄ et

Dicitur in idem regit: ut nō de nō state
rū sumat pluralitatē: nō alternationē
de ueritate sentiat loca oīa rotinet.
et quę suis ordinat lōis: nūq̄ cōte-
ta locut. Tempora sub ea tñ sicut nō
er. Fuita nō exigit: p̄tita nō cogitat:
p̄tia nō exigitur. **C**redat a nobis
lñm. credat nouelli nō dyleticā sed hē-
tia: qui magnitudinē qua magis ē nō
deus. et iste bonitatis qua boni. sed ē
sapiențā. q̄ sapiens. et iustitia. q̄ iusta
postremo diuinitate q̄ deus ē: deū nō
ē ip̄fissē disputat. Diuinitate iūt
deus ē: p̄ diuinitas nō ē deus. Foris
nō dignat: deus ē: que tata eū fa-
ciat deus. **H** si deus nō ē quid ē. Aut
enī deus ē aut aliquid qd nō ē deus.
oī nichil. Quidē nō das deū ē: qd ne
michil quidē ut opinor dabis: quā
usq̄ adeo nōtia ē deo fatus: ut nō
modo absq̄ ea deus ē nō possit. sed ea
sit. **O**d si quid ē qd nō ē deus: aut
minor ē deo. oī maior aut par. Aut
quō minor: quā deus ē. **N**escit ut oī
maiorē fateis aut parē. **H** si maior:
ip̄a ē sumū bonū nō deus. **H** par duo
sunt sūta duo sūt bona nō vñi:
qd utrūq̄ catholicis r̄fugit sensus.
In de magnitudine bonitatis. et iustitiae sa-
piā p̄ id p̄ oīa qd dediuinitate sentim
vñi i deo sūt et cū deo. **N**ō enī aliud de
boni q̄ vñi magnis: nō aliud de iusta aut
sapientia q̄ vñi magnis et bonis: nō aliud de
deū sūt h̄ oīa ē. q̄ vñi deus: et h̄ quę
nō nō ip̄o. **H** dicit hētius. **Q**uid.
Deū sūt diuinitate ē negas. **P**on.
Heande diuinitate que ē deī nichilo
tum) assero: ne deo excellētus aliquid
ē assentias. **N**ā et magnitudine deo
magis si q̄ ip̄e ē ne maius. aliquid
deo ponā: et bonitate fateor bonū. sed
nō alia q̄ ip̄e ē. ne melius ip̄o aliquid
in uidear inessere: et de ceteris ihūt mo-
du. **H**ecuris et libens p̄go. et offendit
autē pede t̄ ei sententia qui dicebat.
Deus nō nō ea magnitudine. magnis
qui ē qd ip̄e. Alioquin: illa est maior
magnitudo q̄ deus. Augustinus hic ē
baldassarius. malleus hētiorum. **H**i qd

magis deo. p̄pue dīcī possit: rectius con-
gruentius p̄dicitur. Deus ē magnitudo
bonitas in sua. sapia: q̄ deus ē mag-
ni boni iustus. aut sapiens. **D**ī nō
i merito nūq̄ concilio qd p̄pua eugetis
cōm̄is celebravit: tā ip̄i quā ceteris ep̄is
p̄pua iusta ē et oīa suspēcta exposicio illa
libro giselberti ep̄i pictavensis: quo
sup̄ ab eo boemī determinata sam̄ia quē
atq̄ catholici cōm̄erabat h̄ mō. **P**at̄
ē uatas. uerius: filii ē uatas uerius:
sp̄s sūt ē uatas. uerius: et h̄i tres vñi
sunt simul nō uatas: sed vna uatas. **A**tres
vñi uerius. **O**bscura p̄sistim̄ expla-
nationē. Quā uerius sam̄i p̄p cont-
rui ut dixisset. **P**at̄ ē uerus: uatas:
filii ē uerius: uatas. sp̄s sūt ē uerius: u-
tas: et h̄i tres vñi uerius: vna uatas.
Qd quidē feasset: si sam̄ dignaret̄
fulgenciu mītari q̄ aut. **V**na quipue u-
tas vñi dei. vñmo vna uatas vñi deus:
nō patit̄ seruans atq̄ culturā creatoris
creatū q̄ consili. **E**long correcor qui
veracissime de uera et mera di-
uina simplicitate substance inqua in-
dyl ē possit qd ip̄a nō sit et ip̄a de.
Quāq̄ manifestus m̄ nō nullis alīis lo-
nis a ratiōne fidei liber ille p̄fan ep̄i vñi
ē dispreparē: quoru albi causa ad vnu
pono. **N**ā dicente auctore cū dī deus
deī deī p̄tmet ad s̄bam: nō cōmentator
stulit nō que ē sed quā ē: qd absit ut
assentias catholicā ē vñde s̄bam uel
aliquid oīd rē quā deus sit et que nō
sit deus. **H**ic her mīme tā cōt p̄m loq-
mūr: quipue qui i cōde cōiectu sēte-
ne ep̄orā hūlū aq̄uestens tā h̄ p̄
cetera digna r̄phenōre iuenta: p̄cō
ore dīpnauit. **H**ic p̄ eos q̄ ad libru
illu cōtra apli cū uliq̄ p̄ mulgarū ibidē
īdīctum tñsscribē et bēt letitiae fe-
rūt: cōtentiosi p̄sistentes sequi ep̄m
i quo ip̄e s̄no stetit: et erroris q̄ cor-
rectiois ingrī habē malentes. **N**ō
solū autē: sed et p̄ uos occasione ac-
cepta de differēcia vñagis et cū
que ad vñaginē frā ē oīep̄tūt cōdidī
excusūt hūc facē: ut si qui forte ex
aquis furtivis que duliores uider-

aliquā cōquid liberūt sūptō antīdoto euō
māt illud: et purgato mentis stomacho
ad id qd̄ s̄m̄ p̄missiōnē māt dūcēt
de silitudine sup̄ cōcedentes puriora
iā in gaudio nō de n̄t̄s hauriat: sed de
fontib⁹ saluatoris sponsi emē: qd̄ sup̄
cōa deus bñdōis in sitā. **¶ Ier**

Quesitū aut̄ hic ē de
affinitate aie ad ubi.
atq; id quidē mīne. **C**on
em̄ cōmētio tamē
māestati et rāte pau
p̄tia: ut more et amore sp̄onsat.
uelut ex equo p̄fēcti cōpletū cōferat. Cōl
mitas illa et illa hūlūlūs. **D**ā si n̄ id
diam⁹ valde leta fiducia ē: si falso val
de pūmenta audacia. **P**raia ergo de
rūeūtā horū querendit fuit: que
qd̄ iā multa suēta ē s̄ no oīs. **O**is
en̄ uel. **A**mm̄ hēs nō iudeat: quāt̄ se ē
uicino r̄sp̄tant ymago: et qd̄ ad yma
gīē ē. **Q**uerū utrūm̄ dm̄ et al
tm̄ alteri: sermo si rōlūtis assignauit
hesting. **N**ō de ymagīē tm̄ sed de enā de
silitudī demonstrat̄ ibidē p̄m̄q; uā
tē: n̄ qd̄ ip̄a silitudō t̄ quo uel i quib⁹ po
tissim⁹ rōpet n̄ dī a nobis ē declarā
tu. **A**ge uā itēdām⁹ declaraciōnē hūc:
ut quo aīa plēmū agnosat suā origi
nē eo cōpliū erubescat uita hīē dege
nere. **V**m̄mo uo qd̄ p̄tō uātā de
phēndet in nā. **I**udeat cōfōrmācē iāf
tria: ut digno suo gīē dei quidē mīne
seſe r̄gens. ad Ap̄plexus ubi fidei accedat.
Cadūt̄ iūt̄ ex hac diuine i geniu
tate silitudis in eē p̄bi illā sue substat̄
nālē silitudinē qua hīē ē illi ē qd̄ uiue
et si n̄ qd̄ bñ qd̄ ue beate uiue: cū si
silitudo nō equalitas. **T**radit̄ p̄m̄
quis: ḡdūs tū. **N**e q̄ em̄ vnius ex
rellencie paris ue fastigi sūt hīē hīē
ē qd̄ uiue: et n̄ hīē horē ē qd̄ bñ
uiue. **E**rgo si ubi ē illud p̄ sublim
tate. hīē aie p̄ silitudinē: salua quidē
emīnētā ubi. pālā ē affinitas nārū
pālā aie p̄rogatūa. **E**t ut qd̄ d̄ p̄la
m̄ fiat: soli deo id ē ē qd̄ bñ ē:
atq; hīē p̄m̄ ac purissim⁹ sim̄plex.

Sedm̄ aut̄ s̄lē ē hūc. id uideb̄ hīē ē qd̄
uiue: atq; hīē aie ē. **E**rl̄ et si m̄ferior
ḡdu ascendit p̄t: n̄ m̄ ad bñ sed end
ad bñ uiuēndū: n̄o q̄ ul̄ tūt̄ sit hīē ē
qd̄ bñ ē illi q̄ eo p̄uenēit̄: q̄ting ita
gloriē pro silitudē ut m̄ pro disperitale
habeat p̄bñ oīt̄ ossi. eō p̄ dīat. **D**nē
quis sim̄b̄is tibi. **H**om̄ tuā cōe ḡdūs?
ex quo et solo ad bñ ascēdit̄ uita.
Sur nāq; uiuēncā: et horū ḡnā duo:
que sentiūt et que n̄o sentiūt. **P**orū m̄
sensib⁹bus sensib⁹lia p̄ferit̄: atq; v
trisp⁹ uita qua uiuēt̄ et sentit̄. **N**on
stabit̄ p̄t̄ in ḡdu uno uita et uiues:
multo mīn⁹ uita et q̄ sit sine uita.
Vita aīa ē uiues quidē: p̄t̄ aliade q̄
serp̄. **A**p̄p̄t̄ tā uiues q̄ uita: ut p̄
p̄ue de ea loquam⁹. **I**nde t̄ q̄ i fūsa corp⁹
uiuēscat illud: ut sit corp⁹ de uita p̄m̄
n̄o uita s̄ uiues. **D**ū liquet ne uiuo qd̄
corp⁹ id uiue ē qd̄ ē: tū ē et mīne
uiue possit. **M**ulto mīn⁹ q̄ uiue exp̄ria
sit ad hūc ḡdu assūget. **H**inc oīt̄ qd̄
uita d̄ ul̄ t̄ cōtinuo ualebit p̄t̄nḡ hūc.
Est p̄corū ē et arbōt̄ uita: sensu al
ta uigens: altera tarens. **A**l̄ uāt̄ t̄v̄ t̄nūt̄
d̄ ē qd̄ uiue ē: cū ut quidē multū o
p̄m̄ ē an̄ i elementis. q̄ uel illa t̄nūt̄
bus ul̄ ista i rāme extiterit̄: ac s̄dā
hīē cū desūt̄ uiuēscat p̄bñ et uiue cessat̄:
sed n̄o et ē. **S**oluūt̄ p̄t̄ et dissoluūt̄:
t̄p̄ n̄o alligate tm̄. s̄ et colligate. **N**e q̄
em̄ sim̄pler̄ ē queq; harū: sed ex plūrb⁹
cōstans: et p̄ea n̄o i dīgit̄ m̄ m̄phili
sed dissūt̄ m̄pres: ut ad suū quoq; iūt̄at̄
p̄m̄p̄i: abī causa aer ad aere. igm̄
ad ignē: et c̄lq; in hūc modū. **N**e quāq;
iūt̄ t̄li uite id ē et uiue ē: q̄ ē et q̄
n̄o uiuēt̄. **P**orū nichil horū quib⁹ n̄o
hīē ē qd̄ uiue sit ad beate bñq; uiuedit̄
q̄is proficiet uel emergeit̄: quippe qd̄
nāq; in hūc m̄feriore ḡdu potuit p̄uenēit̄.
Sola que in ip̄o stat̄ cōgōsas̄t̄ aīa hōt̄
in eo dignitatē cāta ē uita a uita sim̄
pler̄ a sim̄pler̄ i m̄ortalis ab i m̄ortali:
ut n̄o sit longe a sūmo ḡdu ubi strīct̄
d̄ ē qd̄ bñ uiue ē: in quo solus stat̄ bñs
et solus potans. ix dīgit̄ et dīd̄ dīannū.